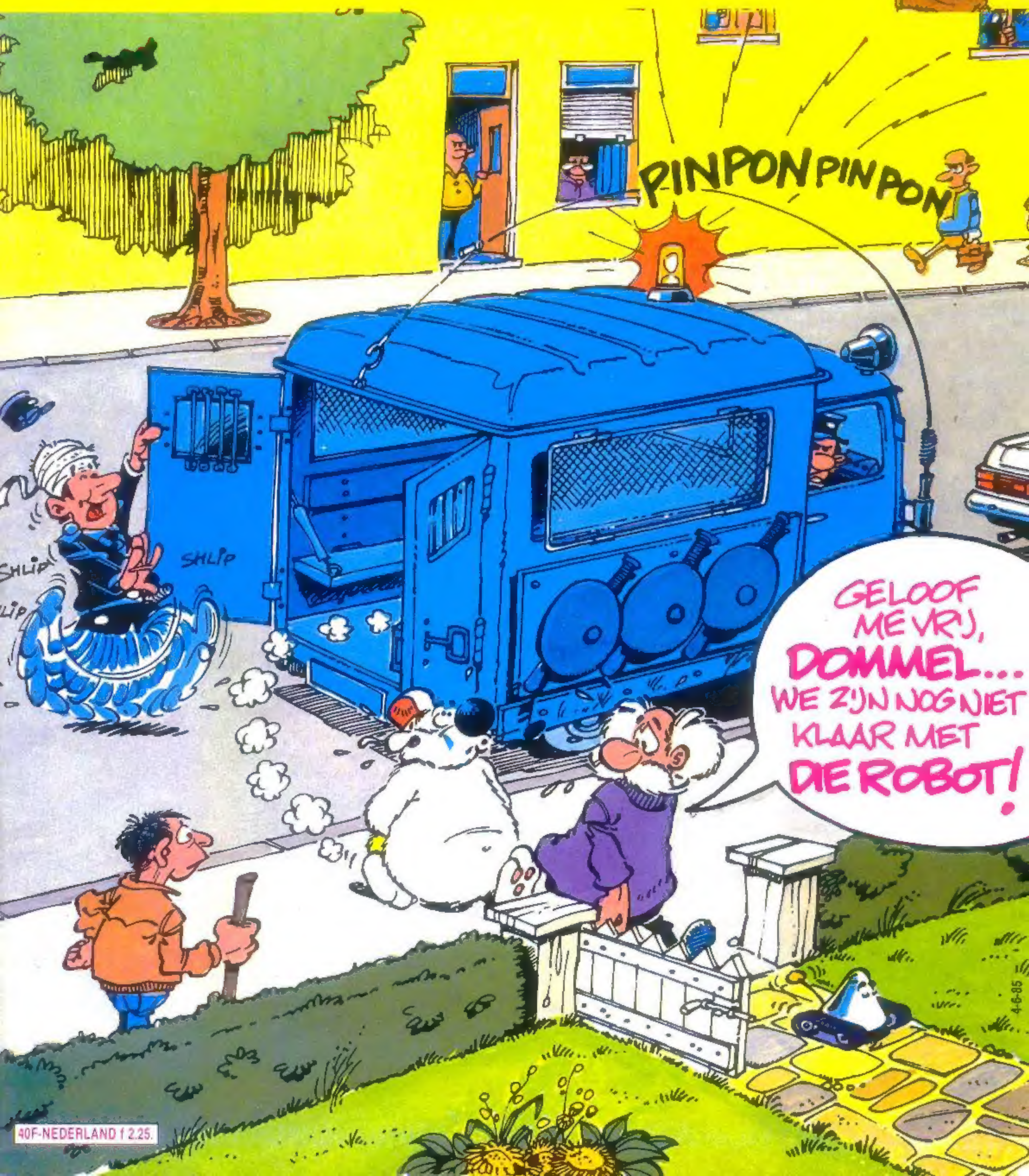
kuifje

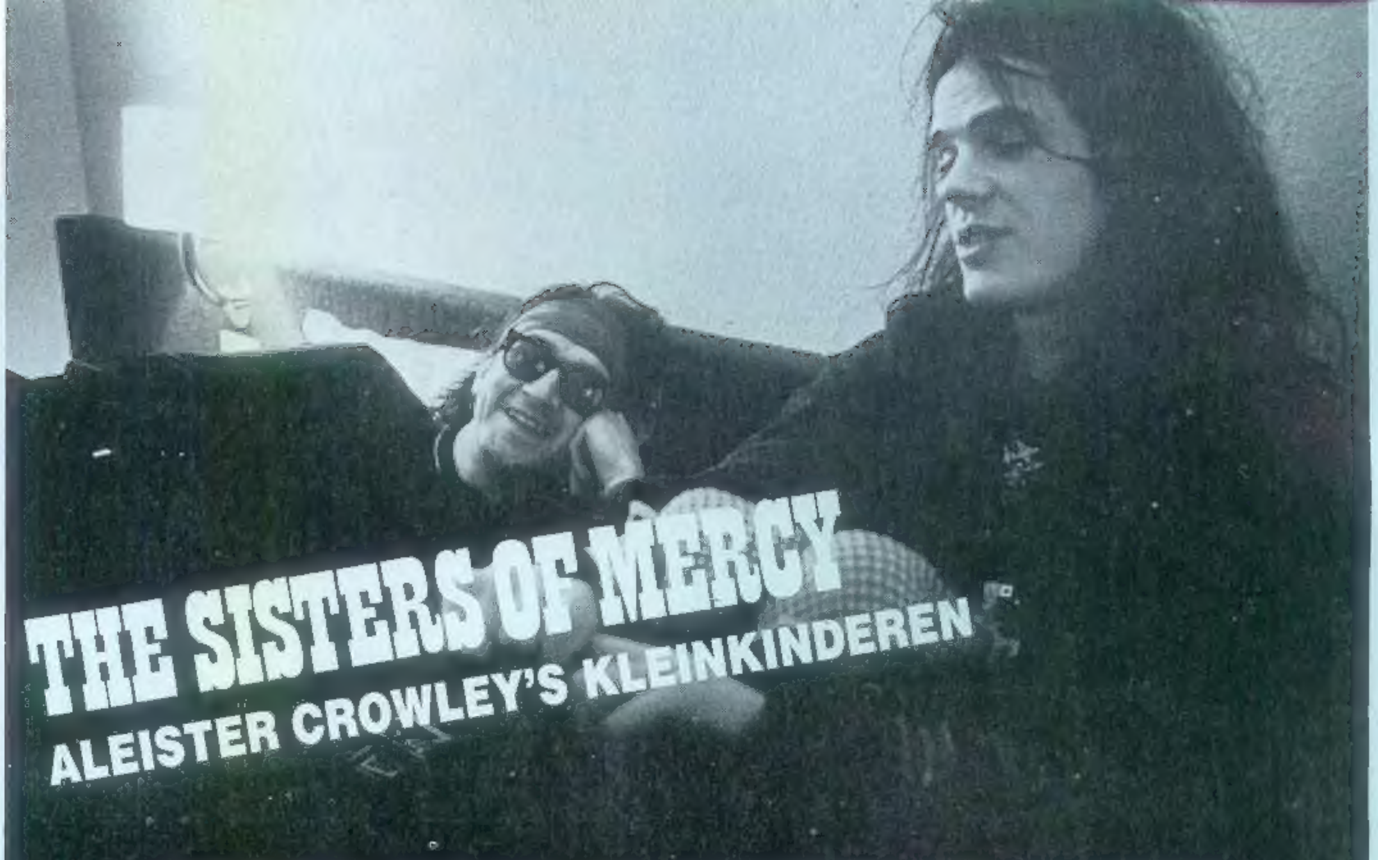
Nr 23
40e jaargang

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

4-6-85
40F-NEDERLAND f 2.25.

THE SISTERS OF MERCY
ALEISTER CROWLEY'S KLEINKINDEREN

INTERVIEW MET WAYNE HUSSEY EN CRAIG ADAMS

Alice, het verwonderde, naïeve wichtje uit Lewis Carrolls boeken? Vergeet het. **Alice** is een verwrongen muzikale legering van staal en slijk. De eerste echt geruchtmakende aderlating die in Leeds werd uitgegulpt door The Sisters of Mercy. Nadien volgden o.a. de 12inches **The Reptile House,** een implosie van spanning, **Temple of Love,** met een cover van de Stonessong **Gimme Shelter** die zelfs Hell's Angels doet kruipen, en de LP **First and Last and Always,** de « satanic majesty repressed ». *Moeder waarom leven we nog?* Tot overmaat van ramp volgde de groep zelf ook en speelde op de podia in België en Nederland met de geestdrift van een in twee gehakte salamander. *« We hebben toch ook niet gevraagd om geboren te worden? »* We vroegen wel een interview, met gitarist Wayne Hussey en bassist Craig Adams in een verduisterde hotelkamer en later met zanger/komponist Andrew Eldritch in de hall van het hotel. Het tikken van snookerballen, goedkope loungesongs en de donder vormden het « rythm of the falling pain », maar we leven nog.

Jullie coveren nogal onverwachte nummers zoals Emma (Hot Chocolade) en Jolene (Dolly Parton). Is dat een bewuste keuze, een spot, of een aantonen van de relativiteit van de muziek en de business daarachter?
Hussey: We brengen die nummers omdat het goede songs zijn. Het is geen bewuste beslissing. Gewoonlijk ontstaan die covers uit soundchecks of wat rommelen in de kleedkamers. Maar het moet een zeer goede song zijn, ook een eenvoudige, want we zijn nu niet bepaald goede spelers, en we moeten ervan houden. Geleidelijk worden die covers dan eigen nummers. Niets is heilig voor ons, we proberen alles. Uit dat oogpunt bekeken is het een spot, ja.

Getypeerd als « cold wave » band, moet je wel haast lachen als The Sisters of Mercy een top twintig nummer coveren.
Hussey: We proberen ze ook te schrijven. Ik bedoel maar, we geven niet altijd graag wat het publiek wil. We houden ervan om iemands verwachtingen te doorbreken, hem te verrassen.

Als ik jullie singles en 12inches met het album vergelijk, klinkt het laatste minder dreigend, bijna vrolijk. Klopt dat?
Hussey: Die oude nummers waren heel goede songs, maar de kracht ervan hebben we ons nooit gerealiseerd. De band had toen de kennis nog niet om een song te laten klinken zoals wij het wilden. Veel ervan was bluf. Toen we de platen opnamen, wisten we dikwijls niet hoe een bepaalde gitaarklank te krijgen. Daarom namen we een « fuzz box » en maakten hen luid en agressief omdat het de enige manier was waarop we ze konden maken. Nu leren we de studio te gebruiken zodat de songs klinken zoals we ze willen laten klinken. Maar ik denk niet dat de songs minder dreigend zijn. In de eerste plaats vinden we ze helemaal niet dreigend.

Het zijn toch geen prettige songs?
Hussey: Neen, maar wij zijn ook niet gelukkig. We voelen ons ofwel heel prettig ofwel heel dronken.

Merciful Release is het label van The Sisters of Mercy, maar nu worden jullie verdeeld door een major platenbedrijf. Een kommerciële zet?
Hussey: Merciful is onze eigen platenfirma en management, maar we hebben altijd sukses nagestreefd, steeds geprobeerd een ruime verdeling te krijgen en toch onze onafhankelijkheid behouden. WEA regelt dat voor ons en neemt ook een deel van de vervelende karweitjes over, die ons anders veel tijd en moeite zouden kosten. Zoals het plannen van interviews, een noodzakelijk werk dat door WEA wordt gedaan. Dat is hun job.

Van Body and Soul, No Time to Cry en Walk Away bestaan er video's, van de andere nummers niet?
Hussey: Neen, dat behoort ook tot de deal die we met WEA hebben afgesloten. We hebben altijd video's willen maken, maar hadden er de middelen niet voor. WEA heeft ze ons gegeven.

De video's zijn obscuur, donker, mystiek, veel rook en backlights. Waarom?
Hussey: Dat is de omgeving waar we het meest van houden, we hebben niet graag spotlights op ons gericht.
Adams: Dat komt omdat we zo lelijk zijn.
Hussey: Spreek voor jezelf man.
Adams: Ik spreek voor jou.

Er staat een naam op mijn papiertje: Leonard Cohen. Komt de naam Sisters of Mercy van zijn song?
(Hussey en Adams zingen spontaan de song.)
Hussey: Eigenlijk komt hij van de Thompson Twins single. Neen ernstig, van de Leonard Cohen song.

En de naam van jullie drummachine, Doctor Avalanche, refereert hij naar dat andere Cohen nummer?
Hussey: Ja, daar komt hij geloof ik vandaan, maar het heeft meer te maken met het feit dat de doctor zoveel herrie, het kabaal van een lawine, maakt.

Die drummachine, zijn jullie niet bang dat ze jullie zal beperken in jullie werk?
Hussey: We hebben altijd met drummachines gewerkt. Voor ons is dat natuurlijk en het beperkt ons niet. Een drummer zou hetzelfde moeten doen. Plus, je moet enige vorm van discipline hebben. De drummachine heeft die en houdt ons op die wijze bijeen.

Ik heb de indruk dat The Sisters of Mercy populairder zijn in Europa dan in Engeland?
Hussey: Neen, we zijn populair in Engeland. We hebben net een suksesvolle toernee achter de rug. Maar ja, in Europa zijn we ook heel populair, vooral in Duitsland.
Adams: Wanneer we een toernee doen in Engeland doen we er telkens ook één in Europa. We trachten de balans in evenwicht te houden en negeren Europa niet.
Hussey: Sukses in Engeland is belangrijk omdat het ons thuisland is, maar we tillen er niet zwaar aan. Wanneer je pas begint is het belangrijk dat de mensen in je omgeving, zeg Leeds, je appreciëren. Dan wordt het belangrijk dat de mensen in Londen je waarderen, maar wanneer je dan naar Europa of Amerika gaat is de waardering van de mensen in Engeland niet zo belangrijk meer.

Misschien komt dat omdat de pers daar jullie bijna steeds negatief beoordeelt?
Hussey: Ja, in Engeland zijn we niet populair bij de pers. Dat komt omdat ook wij de pers links laten liggen. Engeland is te modieus ingesteld, er zijn teveel mensen, teveel opgeblazen kikkers. In Europa aksepteren de mensen je voor wat je waard bent, zonder vooroordelen. Europa staat meer open, Engeland is te trendy, teveel oogkleppen.

Jimmy White wint zijn partij in het wereldkampioenschap snooker. Beneden staat Andrew Eldritch ons op te wachten met zijn ijzeren staafje. Slik.

Interview: Eric Grossey

Foto: Yves Lorson

DOMMEL

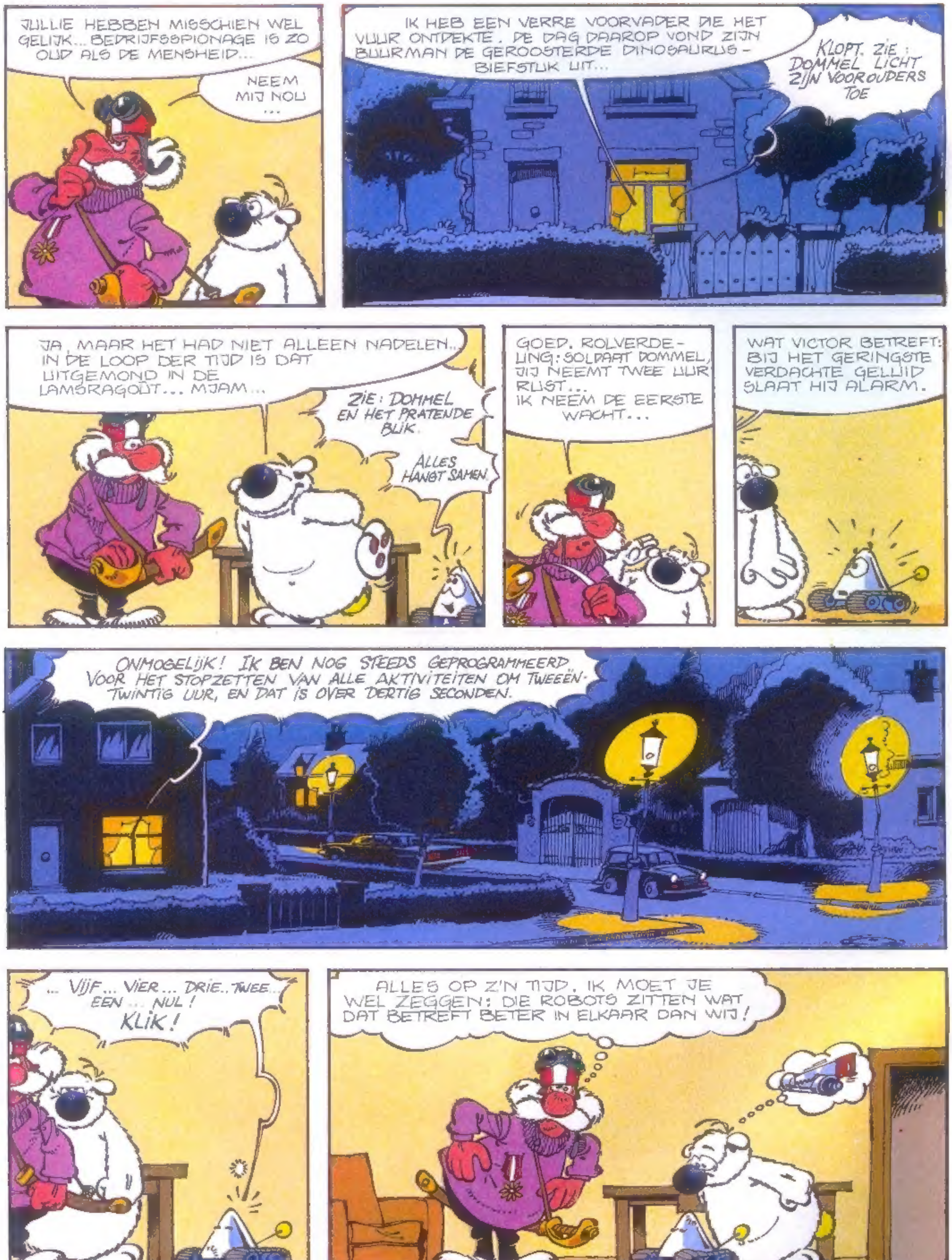
SAMENVATTING: Victor vindt het niet de moeite om naar Sillicon Valley gebracht te worden, omdat hij daar binnen de kortste keren als schroot zal afgeschreven worden... Dommel besluit hem te adopteren.

SLA OM

DOMMEL

DUPA

JULLIE HEBBEN MISSCHIEN WEL GELIJK... BEDRIJFSSPIONAGE IS ZO OUD ALS DE MENSHEID...
NEEM MIJ NOU ...
IK HEB EEN VERRE VOORVADER DIE HET VUUR ONTDEKTE. DE DAG DAAROP VOND ZIJN BUURMAN DE GEROOSTERDE DINOSAURUS-BIEFSTUK UIT...
KLOPT. ZIE: DOMMEL LICHT ZIJN VOOROUDERS TOE
JA, MAAR HET HAD NIET ALLEEN NADELEN... IN DE LOOP DER TIJD IS DAT UITGEMOND IN DE LAMSRAGOÛT... MJAM...
ZIE: DOMMEL EN HET PRATENDE BLIK.
ALLES HANGT SAMEN.
GOED. ROLVERDELING: SOLDAAT DOMMEL, JIJ NEEMT TWEE UUR RUST... IK NEEM DE EERSTE WACHT...
WAT VICTOR BETREFT: BIJ HET GERINGSTE VERDACHTE GELUID SLAAT HIJ ALARM.
ONMOGELIJK! IK BEN NOG STEEDS GEPROGRAMMEERD VOOR HET STOPZETTEN VAN ALLE AKTIVITEITEN OM TWEEËNTWINTIG UUR, EN DAT IS OVER DERTIG SECONDEN.
... VIJF... VIER... DRIE.. TWEE... EEN... NUL!
KLIK!
ALLES OP Z'N TIJD. IK MOET JE WEL ZEGGEN: DIE ROBOTS ZITTEN WAT DAT BETREFT BETER IN ELKAAR DAN WIJ!

WAT EEN ZOOTJE!

SLA OM

wordt vervolgd

LEGOLAND®
NIEUW

kuifje & FUJI brengen jullie alvast in vakantiestemming!

DE LEUKSTE FOTO WEDSTRIJD

DE PRIJZEN

Hoewel deelnemen naar men zegt belangrijker is dan winnen, hoopt iedereen toch stiekem dat ie tot de winnaars zal behoren en dat ie van de volgende bijdehante prijzen in de wacht sleept:

HOOFDPRIJS

een camera FUJI DL 200 (het bijdehandst)
De meest automatische camera ter wereld
Film prewind, drop-in filminleg en automatisch transport.
Lichtmeting door-de-lens, infrarood scherpstelling en automatisch flitsen.
Winkelwaarde +/– fl. 630.

1ste PRIJS

een camera FUJICA DL 100 (bijdehanter)
Automatisch scherpstellen, belichten en filmtransport.
Drop-in filminleg en ingebouwde flitser.
Winkelwaarde +/– fl. 511

Vakantie... Sommigen dromen bij het horen van dit woord meteen van verre reizen... Anderen doen niets liever dan een tijdje lekker luieren thuis, met misschien af en toe een extra-uitstapje...
Voor scholieren en studenten is de vakantie de tijd bij uitstek om wat zakgeld bij te verdienen, terwijl pa en/of ma van de gelegenheid gebruik maken om de trap te schilderen of de kinderkamer te behangen...
Hoe je je vakantie doorbrengt kan nogal verschillen, maar een vakantiesfeer is er altijd.
En daar gaat deze FOTO-WEDSTRIJD over.

HOE KAN JE DEELNEMEN? HOE KAN JE WINNEN?

Maak een leuke foto van jouw vakantie! Zo eenvoudig is dat! Of je weggaat of thuis blijft maakt niet uit. Een grappig voorvalletje, een mooie zonsondergang, de lege straten van de stad, de boot waarmee je naar Engeland vaart, de karper die je wist te strikken in de Loosdrechtse plassen... Leg ze vast op de gevoelige plaat, en stuur het resultaat naar ons. Doe er een kort briefje bij waarin je iets vertelt over je vakantie en waarop je **duidelijk leesbaar** je naam, voornaam, volledig adres en leeftijd vermeldt.

Het maakt niet uit of het een zwart/wit foto, een kleurenfoto of een dia is, als ie maar leuk, origineel en van jou is.

Speciaal voor de leesportefeuillelezers blijft deze wedstrijd open tot 31 augustus 1985.

Stuur je inzending (voldoende gefrankeerd!) naar:

Lombard
Foto-wedstrijd
Postbus 77
2040 AB ZANDVOORT

Een deskundige jury zal de beste inzendingen selekteren. De winnende foto's verschijnen in het weekblad KUIFJE.

De foto's worden **niet** teruggestuurd aan de deelnemers!

Wat rest er ons nog meer dan jullie «veel sukses» en «prettige vakantie» toe te wensen? Niets.
VEEL SUKSES!
en
PRETTIGE VAKANTIE!
dus...

2de PRIJS

een camera FUJI DL 50 (bijzonder bijdehandje)
Batterijen die 5 jaar meegaan, film rewind en automatisch transport, automatisch scherpstellen, belichten en iso instelling.
Winkelwaarde +/– fl. 467

TIEN 4de PRIJZEN

een camera FUJICA MF (kinderlijk eenvoudig)
Kleinbeeldcamera met ingebouwde flitser en automatische scherpstelling.
Winkelwaarde +/– fl. 133.

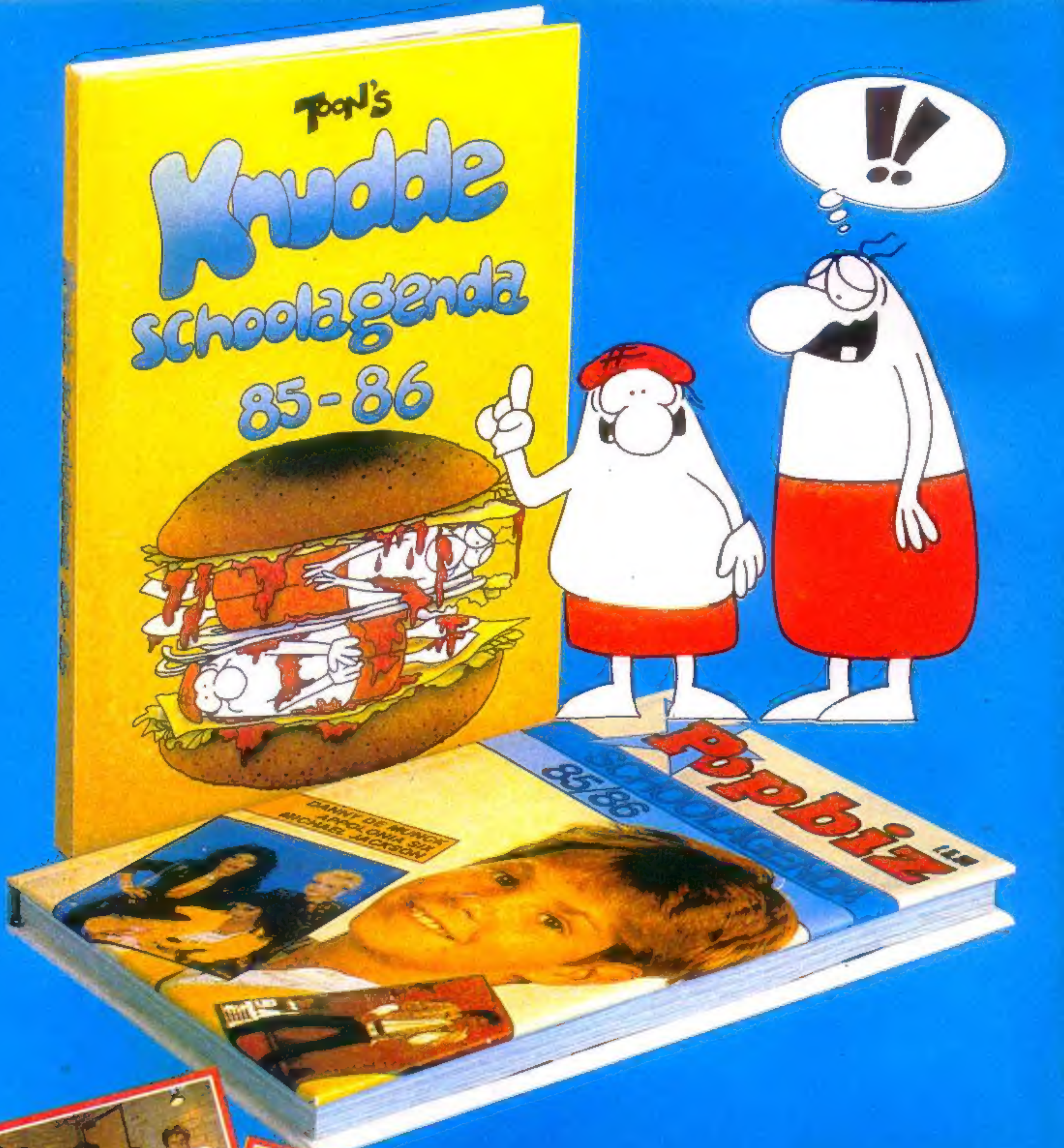
3de PRIJS

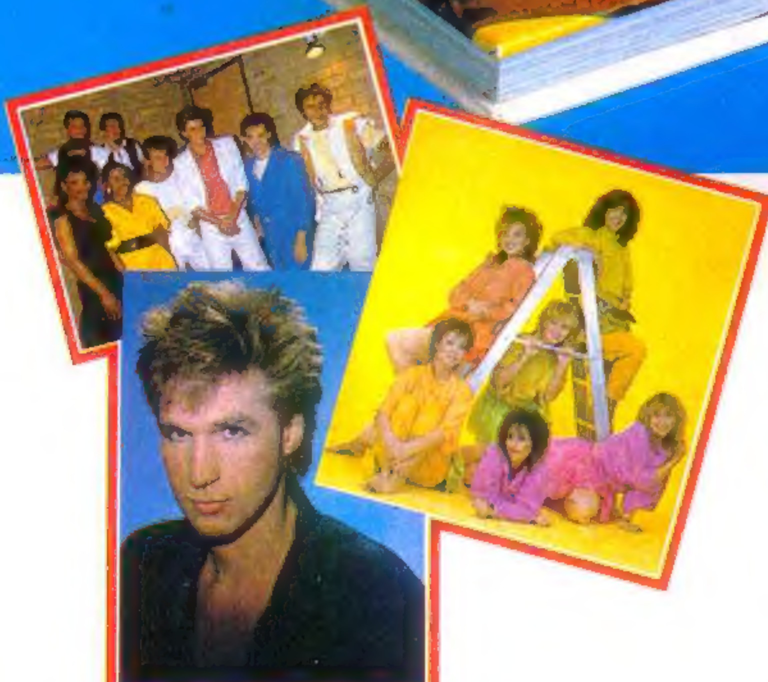
een camera FUJICA DL 20 (erg bijdehand)
Automatisch belichten, drop-in filminleg, ingebouwde flitser, automatisch filmtransport.
Winkelwaarde +/– fl. 339

100 TROOST-PRIJZEN

Het grappige «Grote kleine pechboek» (t.w.v. fl. 9,90), ideaal om je te troosten als je niet gewonnen hebt...

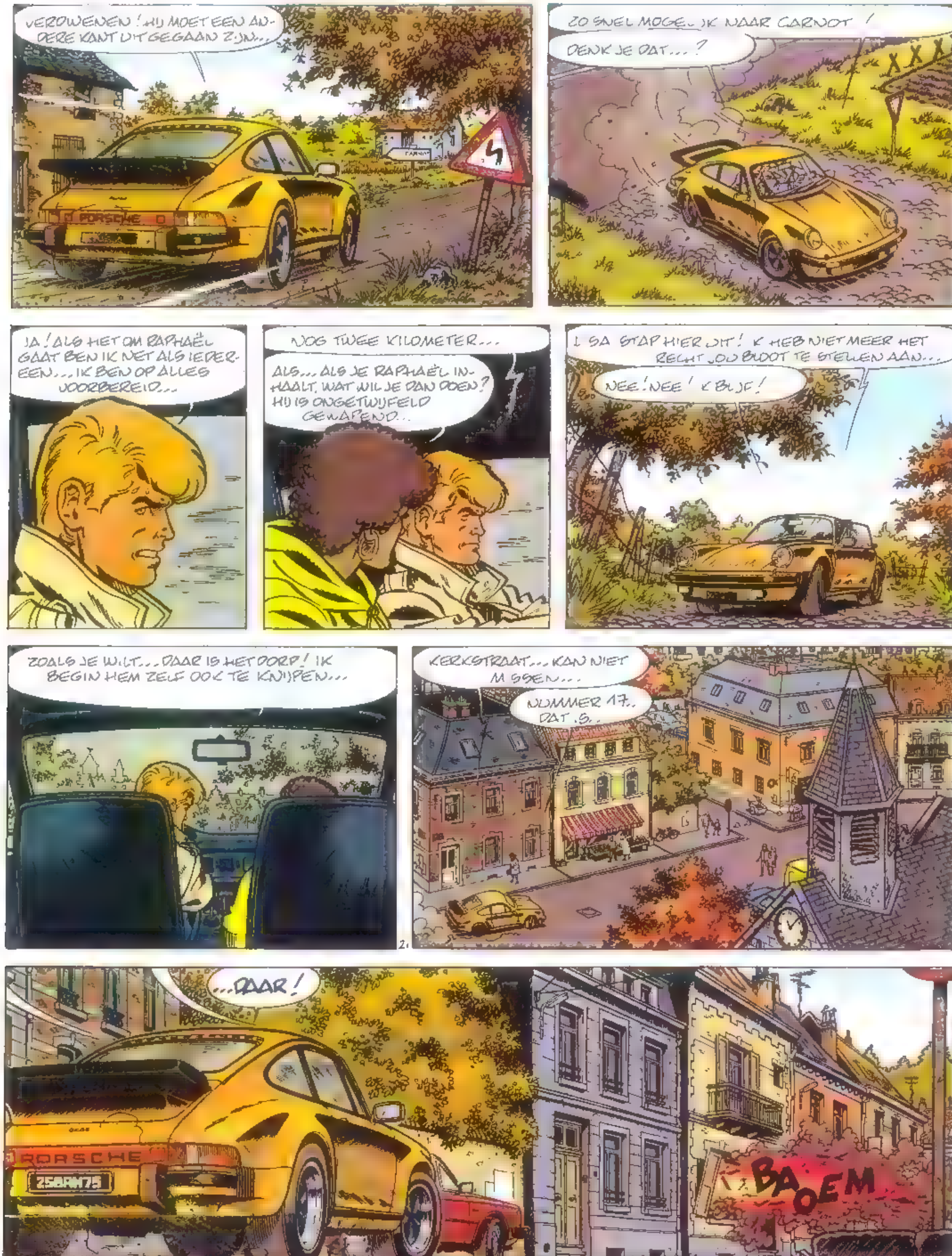

Toon's
Knudde
schoolagenda
85-86
Popbiz
schoolagenda
85/86
Danny de Munck
Appolonia Six
Michael Jackson

RIK RINGERS

SAMENVATTING: [illegible] dat ze [illegible] Rap[illegible] gedwongen werd om de po[illegible]e op een vals spoor te brengen. Zij kent de dodenlijst van Raphael, maar weigert die bekend te maken uit vrees voor de wraak van de terr[illegible]st.

SLA OM

RIK RINGERS

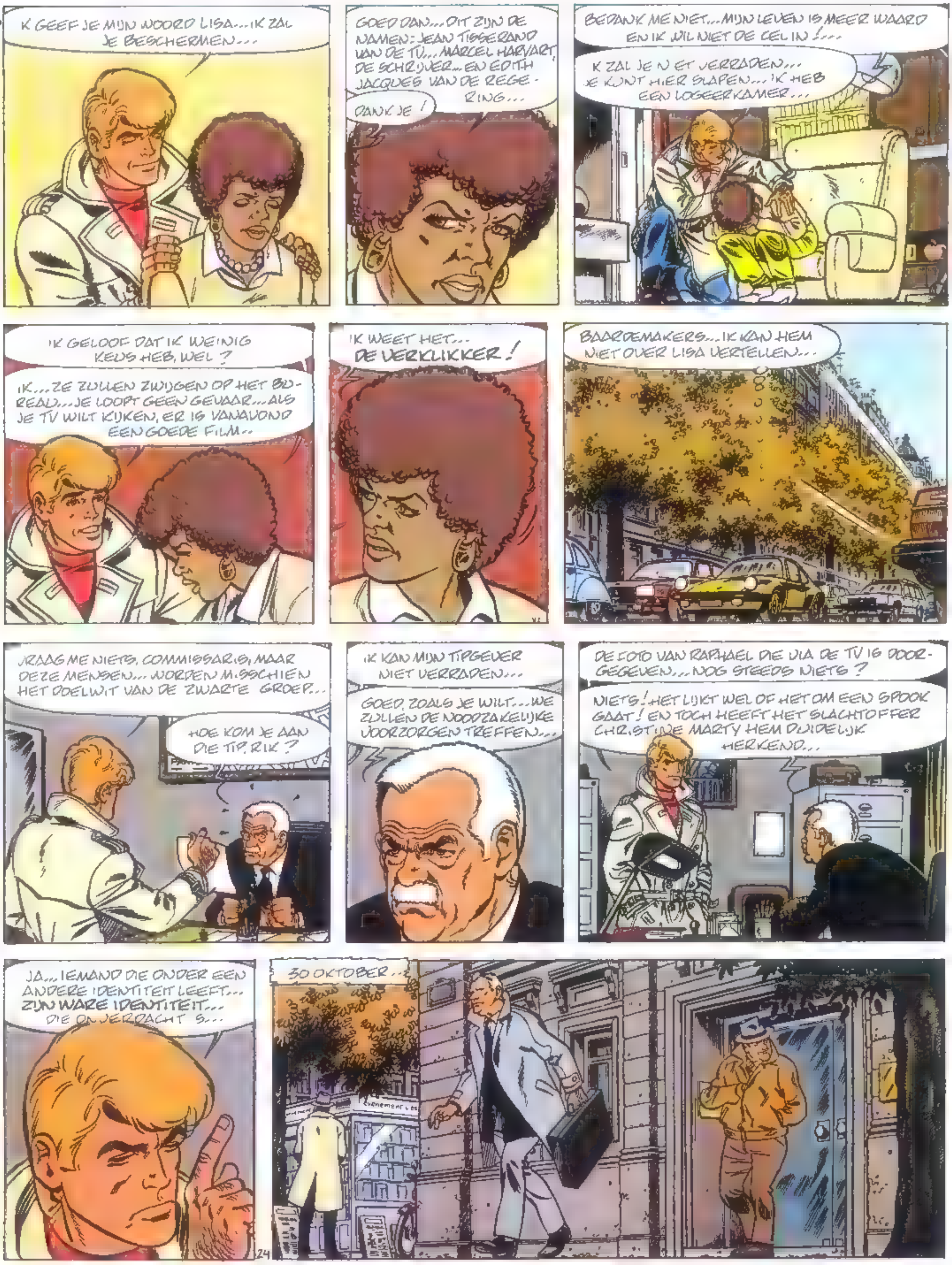
TIBET
A P DUCHATEAJ

LATER...
EEN WONDER ALS CHRISTINE MARTY - EEN TIPGEEFSTER, TUSSEN TWEE HAAKJES - HET ZOU HALEN, RIK... MAAR DANKZIJ HAAR HEBBEN WE EINDELIJK EEN SPOOR...
NOU, EEN SPOOR... EEN FOTO, EEN STUKJE VAN EEN FOTO... VERDER NIETS, GEEN NAAM, NIETS...
JA, MAAR HET IS HOE DAN OOK EEN FOTO!
DAT IS BETER DAN EEN MONTAGE-PORTRET!... ALS WE HEM VERSPREIDEN ZULLEN ANDEREN DAN CHRISTINE MARTY HEM IDENTIFICEREN... EN WE ZULLEN IN HAAR OMGEVING ZOEKEN...
MAAR HOE KAN RAPHAEL OP TIJD GEWAARSCHUWD ZIJN? HOE, RIK?
DAAR HOOP IK SPOEDIG EEN ANTWOORD OP TE HEBBEN...
EN DE LIJST... DE DODENLIJST BLIJFT ONVINDBAAR... ER ZULLEN MENSEN STERVEN ZONDER DAT WE IETS KUNNEN DOEN!
DE FOTO VAN RAPHAEL... DAT IS DE ENIGE KANS...
IK HEB GELOGEN TEGEN BAARDEMAKERS, TEGEN NADINE... ZE WETEN NIETS VAN LISA... MAAR ZE MOETEN ZICH AL AFVRAGEN...
AH, RIK! HEB JE NIEUWS? IS... IS ZE DOOD?
NEE... EN DAT HEEFT NIET AAN JOU GELEGEN!
DIE NAMEN OP HET TWEEDE DEEL VAN DE LIJST... STOND CHRISTINE MARTY DAARBIJ?
IN DAT GEVAL BEN JIJ VERANTWOORDELIJK! WE HADDEN HAAR KUNNEN BESCHERMEN ... JOUW ZWIJGEN HEEFT HAAR VEROORDEELD!
NEE NEE...
WIL JE DAT ER NOG MEER SLACHTOFFERS VALLEN? NOG MEER MENSEN UITEENGESCHEURD DOOR BOMMEN OF GRANATEN? IS DAT WAT JE WILT?
ALS IK DE NAMEN OP DE LIJST NOEM... ZULLEN "ZE" ME DODEN ... IK WEET HET ZEKER!...
23

SLA OM

wordt vervolgd

Alex

SAMENVATTING: Vercingetorix wil de Romeinen het hoofd bieden. Alex tracht tevergeefs Caesar te overtuigen. Hij stelt een ultimatum dat Vercingetorix weigert.

SLA OM

Alex

J. MARTIN

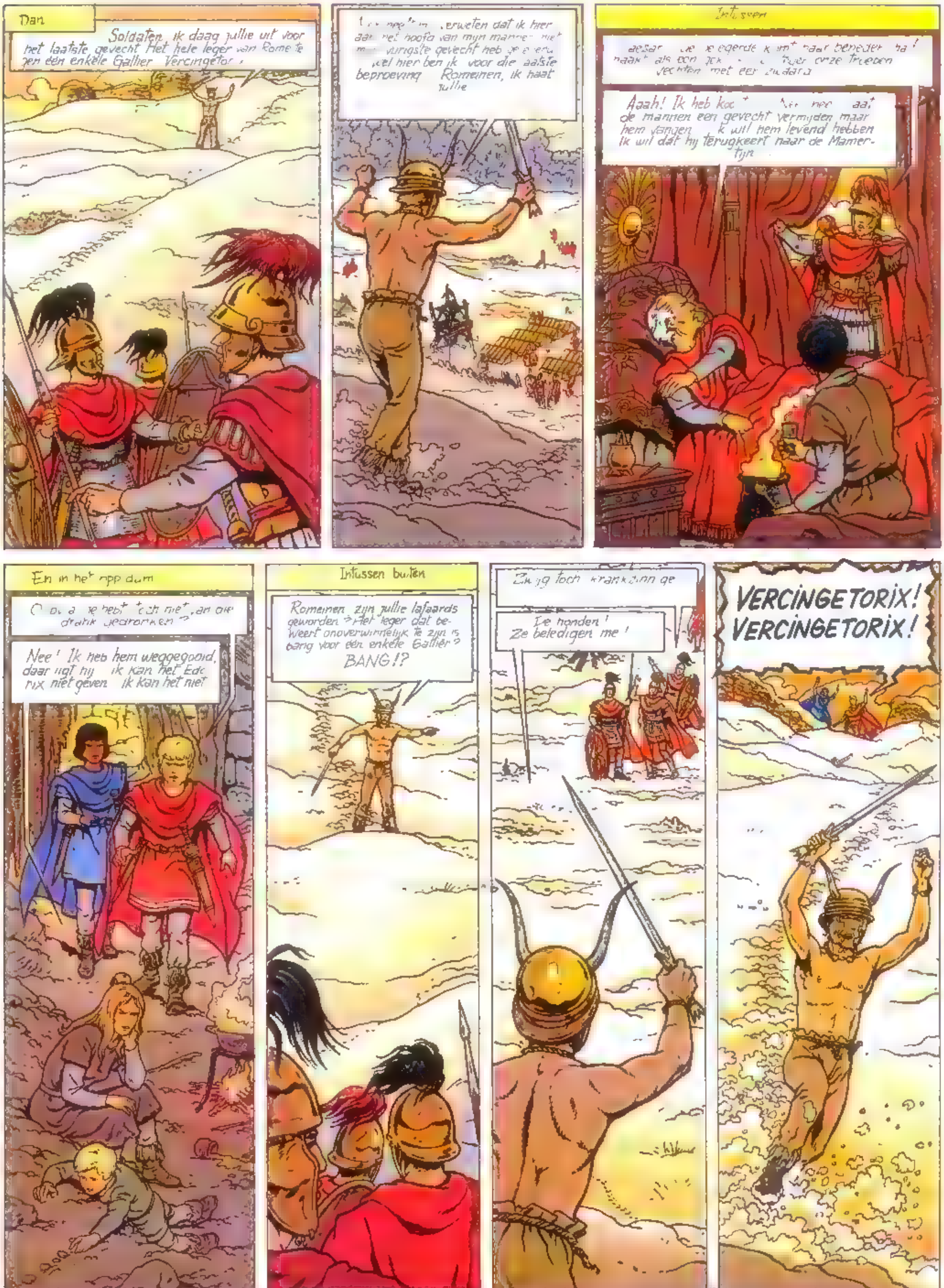

Ah wat haat ik deze opdracht en wat vrees ik voor jullie leven Alex en Enak! ... konflikt dat maar niet eindigt dreigt uit te lopen in een verschrikking ... Vercingetorix die ... van het oude Gallie zal jullie meeslepen in de dood
Hm Wie hier klaagt over de Romeinse wreedheden vergeet dat zijn soldaten zo wreed waren dat ze hun gevangenen terugstuurden met de buik opengesneden, zodat ze hun ingewanden vasthielden en zich tot ons kamp sleepten waar ze stierven onder vreselijke pijn Oorlog is duivels
Vaarwel kinderen de goden mogen jullie beschermen
Vaarwel mijn vrouw, vaarwel Vaarwel mijn lief kind Als ik niet terugkeer van mijn strijd met de Romeinen, drink dan dit flesje leeg er is meer dan genoeg voor jullie twee vaarwel
Over een uur zal alles voorbij zijn Ik omhels jullie voor eeuwig
Hij gaat weg!
We volgen hem
ontbloot en zoekt ... die ou de zak!
Vercingetorix wat doe je daar ?
Ik kleed me zoals mijn voorvaderen voor hun laatste gevecht deden ... de strijdhelm de gewijden halsband de gordel
en dit soepele zwaard, dat sterker is dan een bijl Het heeft de hele oorlog meegemaakt, cohorten Romeinen doorboord en het zal er nog tientallen doden let maar op

SLA OM

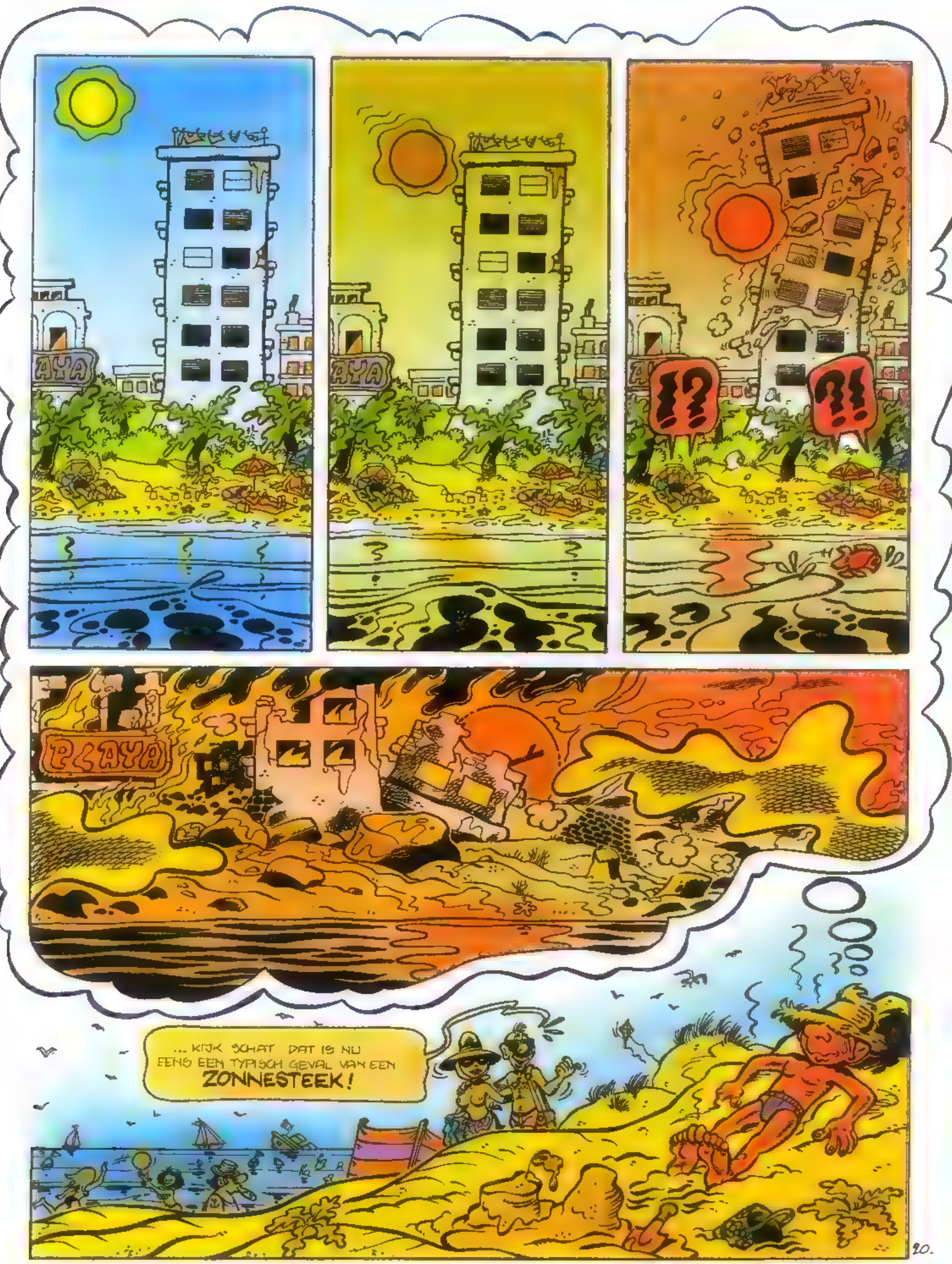
Alex

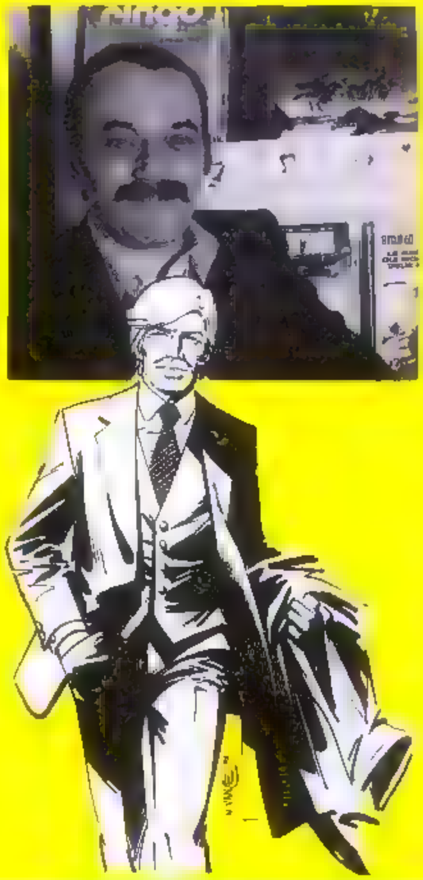
wordt vervolgd

ARNOLD, DE DROMER

B. DISANO
J.-P. THAULEZ

WAARHEEN BRAZIL?

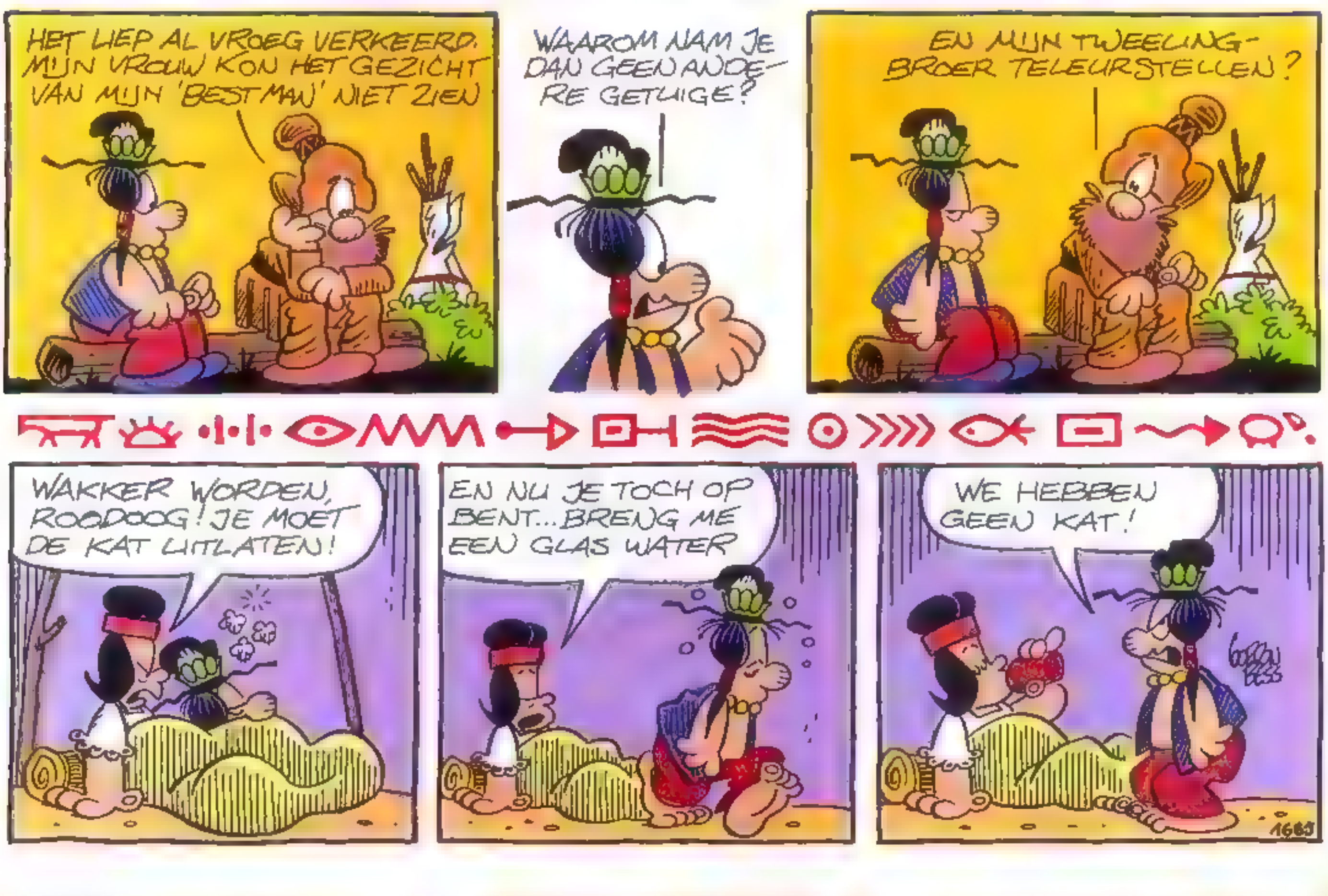
Vorige week bevonden we ons dus in het perfide Albion, waar de UFO die voor het eerst gezien werd in «la douce France» door Rik Ringers, deze keer in handen kwam van de twijfelachtige tandem Turk en de Groot, die er de zeer Britse kolonel Harold Wilberforce Clifton mee opzadelden. Een UFO... Wij weten dat een Venusiaanse Ruimte-Agent de hand heeft in deze schotel-affaire. Maar onze niets-vermoedende helden staan nog altijd voor een levensgroot raadsel, want zij hebben er geen idee van waarover deze hele historie gaat. In zijn ijver om enig licht te scheppen in deze duistere zaak is Clifton tegen een geparkeerde wagen aangeknald...

Echt verwonderlijk is dat natuurlijk niet, want het verschijnen van de Ruimte-Agent zorgt wel voor de nodige sensatie. Zelfs Cheree Lamour, de meest fatale spionne uit de stripwereld, kan haar ogen niet geloven, en die ogen zijn toch wel wat gewend. Misschien en bedreigt dit ding-van-elders de wereldvrede wel! De CIA moet op de hoogte gebracht worden van deze korte ontmoeting van het 3de type. En Bruno Brazil is hiervoor de aangewezen man.

Bruno Brazil, chef van het «kommando Kaaiman», wordt door iedereen beschouwd als een topman. 90 % van de opdrachten die hem toevertrouwd werden bracht hij tot een goed einde. Maar ook topagenten vertonen zwakheden. Zo is het algemeen geweten dat kommandant Brazil een zwak punt heeft: hij hecht zich aan zijn maats, en in zijn beroep is dat een nadeel. Hij heeft enkele van zijn dierbaarste vrienden verloren in de «verborgen strijd» en dat heeft hem getekend. In die mate zelfs dat hij door sommige mensen als afgeschreven beschouwd wordt. Maar gezien zijn verleden is het moeilijk te geloven dat een man van dat kaliber zich zo vlug gewonnen geeft. Op het verschijnen van de Ruimte-Agent reageert hij in elk geval alert.
Bruno Brazil lijkt vanaf 1967 in het spionage-milieu te zitten. Het is in elk geval van dat ogenblik af dat zijn biografen William Vance en Louis Albert begonnen zijn met het te boek stellen van zijn avonturen. «Ogen zonder gelaat», «De nacht der jakhalzen», «Dodendans in Sacramento» en «Quitte of dubbel voor Alak 6» zijn enkele van zijn meest meeslepende avonturen.

ROODOOG

GORDON BESS

wordt vervolgd

THE KINKS LIVE

20 april. RIMPELS

«Maar het is Mike en Sonja op TV» «We kunnen geen babysit krijgen» «Ik heb een heel druk weekend...» «Ik moet het eerst eens aan mijn vrouw vragen» «Wat? Zo duur...!!» «We zijn geen 16 jaar meer».
Meer dan het embonpoint buikje, de monnikskruin of de grijzende slapen is rock and roll de barometer voor ouderdom. Dat merkten we, de drie staat ook bij ons nader dan de twee, aan de reakties toen we Davies' komst in Brussel aankondigden. Het burgerdom treft de mens in zijn zwakste plek: de gemoedsrust. De stereoketen met alles-in-één-knop is een veiliger haven dan een opeengepakte, transpirerende koncertzaal. Het hart klopt nog, de ziel is weggevloden. Helaas, want rock and roll leeft door bezieling. De ekstase in plaats van de vertedering, de macht in plaats van de weemoed.
The Kinks balanceren op de dunne lijn van rock en entertainment, reeds 22 jaar lang. En soms vallen ze. Vandaar waarschijnlijk dat ze bij het eerste gedeelte van hun optreden een nieuw concept project presenteerden: *The Big Bang*. Eén geluidspap vol stereotiepe hard rock patronen die gekapteerd werd in klappen. Nooit raak, soms herkenbaar. **Around the Dial**, doenbaar als opener. **Dead end street** en **Missing Persons** weggedrumd. **Do it again**, neen dank u. **Thin White Line** en **Guilty**, moet of mag broer Dave Davies weer zonodig. **State of Confusion**, tja. **The Hard Way**, minder ruig maar zoveel zuiverder een uur voordien door De Kreuners gebracht. **Come Dancing**, gelukkig ontdaan van zijn vaudeville-toestand. **Don't forget to dance**, leuk aangekondigd.
Zeker, Ray Davies is een poseur en een menner; zeker, de lichtshow werd betoverend professioneel ingezet; zeker, The Kinks zweten tijdens hun optreden. Maar de magie werd snel verveling, reeds bij de eerste wisseling van vest en gitaar door Davies. De kleur van het jasje werd belangrijker dan de muziek. En dat doet pijn. Weg de verzuipende modder van Werchter '80, weg de lallende vreugde van Vorst Nationaal. Zijn die momenten dan toch *bigger than life* geworden? Eén zucht van ons, maar die werd een tweede adem voor The Kinks, de juiste. **Till the end of the day**. Een facelift. **All day and all of the night**, zoals in Werchter, Vorst en zoveel keren terug. **David Watts** en de covers **Louie, Louie** en **Hang on sloopy**, opzwepend. **Lola**, onvermijdelijk. **Celluloid Heroes**, ontwapenend. En zelfs, o

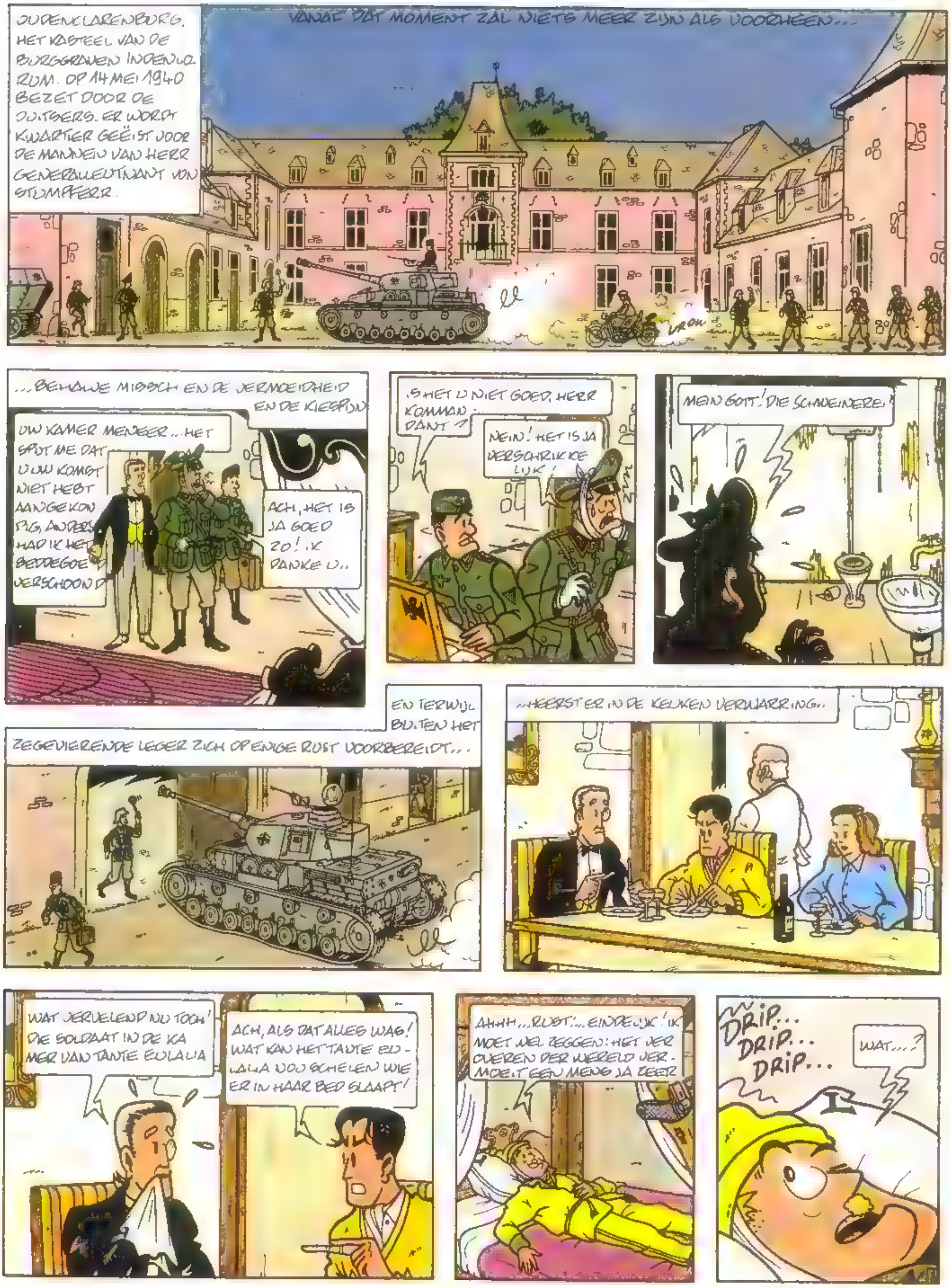
goden, **Waterloo Sunset**, toch nostalgie. **You Really got me** sloot af, de «harde» rock die we in het begin misten.
De Kreuners gaven als voorprogramma een krachtiger en puntgaverer set, de keuze uit The Kinks' laatste LP's **Words of Mouth** en **State of Confusion** was niet zo gelukkig — waar waren **Heart of Gold** en **Good Day** merken we dan kritisch op? — maar toch aanbidding en dankbaarheid bij het niet talrijke publiek. De rimpels van de broertjes Davies vervagen. Want bedenk dit, vrienden twintig plussers, gezeten in jullie lederen bankstel met Van Morrison of voor de hoornen brillen, Lloyd Cole op de draaitafel, ook voor The Kinks *no retreat* en *no surrender*.

Ronald Grossey
foto's: Yves Lorson

HET BEZETTE KASTEEL

EXTRA LANG VERHAAL

DREZE
DUFAUX

SLA OM

ACH...DIE VERVLOEKTE WATERLEIDING!
DRIP...
VERDAMMT NOCH MAL! OPHOUDEN WAS?
IK...GRRRR! DAT IS JA SABOTAGE!
DRIP
DONNERWETTER! DAT WAAGT HET EEN DUITSE OFFIZIER TE WEDERSTAAN!
WELAAN, KINDERS, ALLES LIJKT NU RUSTIG! WIJ MOETEN GAAN SLAPEN... MORGEN ZIEN WE WEL WAT ONS TE DOEN STAAT...
WELTERUSTEN, VADER...
WAT EEN ALLERAKELIGSTE SITUATIE! EN NEEF ADELBERT ZOU NOG WEL KOMEN BRIDGEN! HIJ ZAL DIT BESLIST NIET APPRECIËREN...O NEE!
AHHHH...DAT IS JA PROVOKATION!
BANG
BANG
ZEG WAAR GA JE HEEN?
IK GA NAAR HET DORP... IK WIL WETEN OF PIETER GEEN MOEILIJKHEDEN HEEFT GEHAD...
HANS!
WAS!!
SNEL!
SNEL!
IK KOM, HERR GENERALLEUTNANT! IK KOM!
HET IS MIJ GELUKT, HANS...HET IS MIJ GELUKT! DE KRAAN DRUPT NIET MEER!!
!!!
WACHT, IK GA MET JE MEE!
SNEL DAN!!!

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

AH, SLAPEN. SLAPEN
CLIC
K MAAL ZE TOT GEHAKT DIE ROTMOFFEN!
SLA ZE DOOD!
KALM AAN, KALM AAN VRIENDEN. HET IS NOG TE VROEG
SLAPEN... SLAPEN? DAT IS NOG DE VRAAG
FUUUUUUUiiiiittt...
FUUUUUUUiiiiittt...
MAAR MAAR
TACATAC-TACATAC
SNELLER SNELLER

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

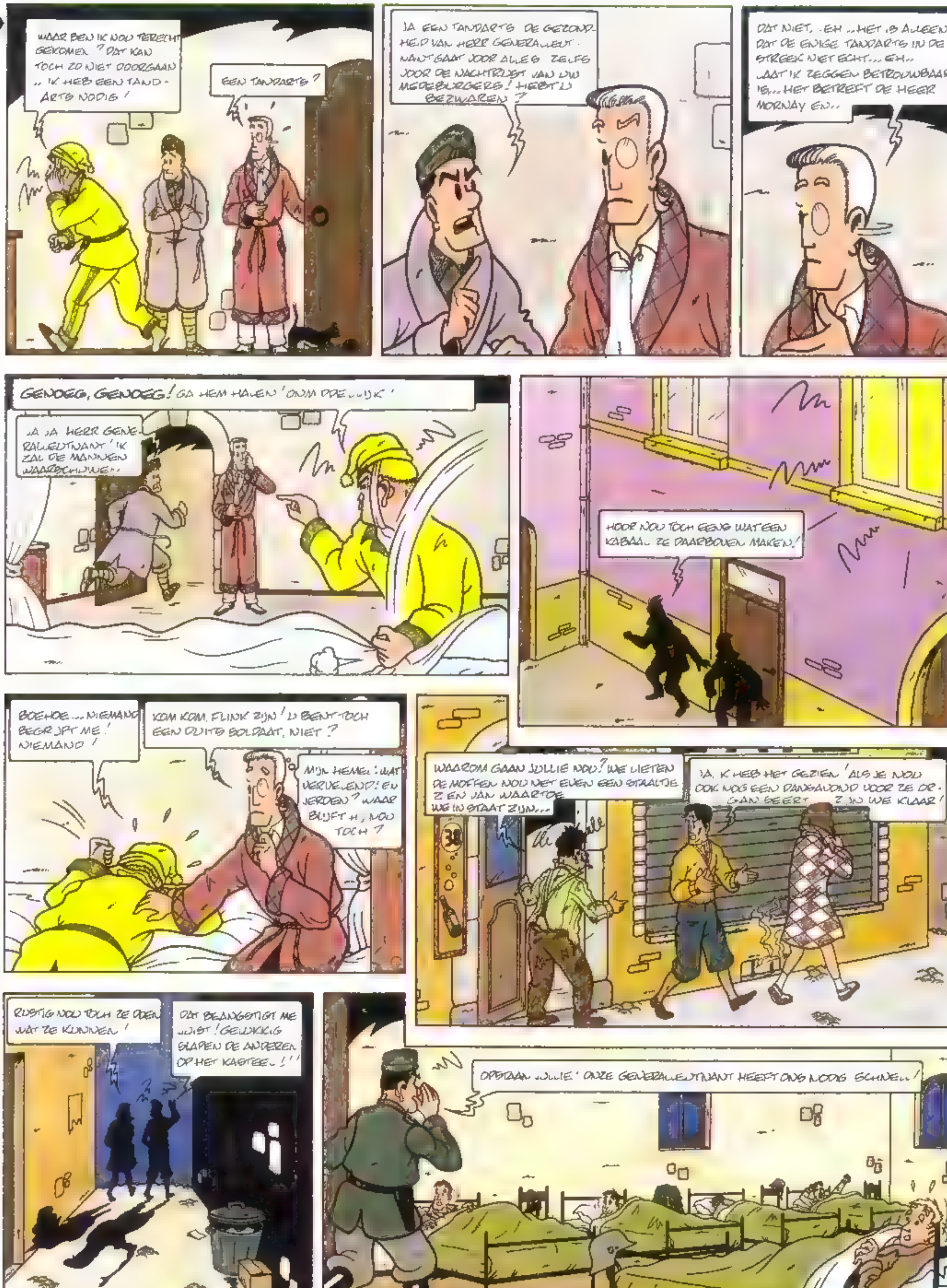
HET BEZETTE KASTEEL

HOOR. HOORDE U DIE KREET ??? DAT LIJKT WEL..
INDERDAAD K MEENDE EEN LICHTE SCHOKGOLF TE VOELEN..
PAW PAW
DONNERWETTER! SCHOTEN! MIJN GENERAL LEUTNANT WORDT VERMOORD
SCHNELL! SCHNELL
MIJN HEMEL, WAT EEN OPGEWONDEN VOLKJE TOCH DIE TEUTONEN!
KIJK UIT... DAAR BEWEEGT IETS BOVEN ONS!
!!!
DAAR... DAAR! ZE HEBBEN IETS IN MIJN BED GESTORT!
PA... PAS OP! HET KAN WEL EEN HELS MACHIEN ZIJN!
DAS...?
SCIPIO 'KLEINE ONDEUGD'! IK WAS JE HELEMAAL VERGETEN!...
BESEF JE WEL HOE VERVELEND DIT WAS VOOR ONZE GAST? HM? KUN JE NU ECHT NIET ERGENS ANDERS SLAPEN?
MAAOW..
ZO... KUNT U MIJ DIT VERKLAREN MENEER?
AANVAARD MIJN EXCUSES... IN AFWEZIGHEID VAN MIJN ZUSTER EULALIA HEEFT SCIPIO DE GEWOONTE ZICH HAAR BED RECHTENS TOE TE EIGENEN!
ZOALS IEDERE NACHT WILDE HIJ NA ZIJN AVONDWANDELINGETJE ZIJN PLAATSJE OPZOEKEN EN TROF TOEN U OP ZIJN WEG... HIJ KON OOK NIET WETEN DAT U ER WAS..
7

SLA OM

HET BEZETTE KASTEEL

SCHNELL! SCHNELL! EINS-ZWEI EINS-ZWEI! OP NAAR MORNAY, VOOR DE FÜHRER EN ONZE GENERAL-LEUTNANT SCHNELL!!
AH EN U MIJNHEER WILDE IK VRAGEN ONS TE BEGELEIDEN OM DE WEG TE WIJZEN...
DAT KAN TOCH NIET! HIJ DOET HET MET OPZET! OM DEZE TIJD NAAR BUITEN! IK LOOP NOG EEN KOU OP!
EH...GOED!
BRAVE HANS! HIJ VERSTAAT DAT GEEN MEERDERE MEER UIT DAN DE ANDEREN. ACH, DE SMART IS JA ONDRAAGLIJK, MAAR IK ZAL VOLHOUDEN... DEUTSCHLAND LIEBES VATERLAND ZIE TOCH HOE UW ZOON MOEDIG ZIJN PIJN VERDRAAGT..
VOORUIT!
OEF... GELUKKIG ZIET TANTE EULALIA ME NIET IN DIT GEZELSCHAP! DAT ZOU ME EEN HEISA GEVEN, NOUNOU...
ONVOORSTELBAAR. ONVOORSTELBAAR! SNEL.. OF ZE ZIEN ONS NOG..
HE KIJK UIT!
WEL MENEER, WELKE WEG NEMEN WE?
NAAR DOKTER MORNAY? RICHTING KERKHOF...

SLA OM

VERDRAAID, ZE GAAN NAAR HET DORP! ALS ZE MAAR NIETS ONT-DEKKEN!
HET KERKHOF?!
JA, DOKTER MORNAY WOONT IN HET HUIS VAN DE KERK-HOFWACHTER... LIJKEN DE DODEN U GEVAARLIJKER DAN DE LEVENDEN?
AH, MENEER JEROEN EN MEJUFFROUW...
HALLO EMILE, WAT IS ER HIER AAN DE HAND?
OCH, HELEMAAL NIETS MENEER! BOVEN LIGT DIE GENERAAL MAAR TE HUILEN ALS EEN JAKHALS EN HET SCHIJNT DAT DAT ZIJN MANNEN NOGAL OPWINDT...
HM... EN VADER DIE MET DIE SOL-DATEN WEGGAAT... DAT BEVALT ME NIETS
LAAT TOCH... JE WEET TOCH DAT HEM NIETS KAN OVERKOMEN...
AH! WE ZIJN ER...
WAT EEN LUGUBERE PLEK!
DAT KAN TOCH NIET... IK DROOM! WAT EEN PUINHOOP HIER! ARME GENERALLEUTNANT!
DOKTER MORNAY
TOK TOK
GOEDENAVOND GWEN-DOLINE. IS DE DOKTER ER?
AH, BENT U HET MENEER DE BURG-GRAAF. MAAR...
WAT IS ER TOCH AAN DE HAND, BESTE VROUW?
OH! MENEER... IK... DE DOKTER KAN NU NIET ONTVANG-EN... HIJ IS TE DRUK... MET...
?!
DONNERWETTER!!
10

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

TAKATAK-TAK
KLING
HIIIIIII !! MIJN KAMER ... ZE... ZE VERNIELEN MIJN KAMER !...
TYPISCH GEVAL VAN VROUWELIJKE HYSTERIE
DE DEUR... DIE KOMT UIT OP HET KERKHOF... SCHIET OP, VERVLOEKT !
LAAT ME LOS, VERDORIE... LAAT ME TOCH LOS !!
WACHT ! JE KUNT NIET ZOMAAR WEGGAAN ! DIE TAND ZIT LOS !
WAAR BLIJVEN ZE NOU TOCH, IK HOUD HET NIET MEER ! KAN DAN GENER BEGRIJPEN HOEZEER IK LIJD, IK, HERR GENERAL-LEUTNANT VON STUMPFER
NOG EEN LAATSTE PRESENTJE, KAMERADEN...
PANG
PANG
TAKATA
ACHTUNG !!
BAOUM
VOORUIT ! ZE MOGEN NIET ONTSNAPPEN !
TAKATAK
BROEM
12

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

VERSPREIDEN! WE ZIEN ELKAAR OP DE BEKENDE PLAATS... VOORUIT, OPSCHIETEN!
HÉ, COMMANDANT... HET LIJKT WEL OF ZE STOPPEN...
SCHNELL! SCHNELL! ONZE GENERAL-LEUTNANT WACHT OP ONS! WE HEBBEN AL GENOEG TIJD VERLOREN!
HEBT U UW GEREEDSCHAP?
IK... JA... MAAR WAAR HEBBEN ZE ME VOOR NODIG? WAAROM MAAKTEN ZE GEEN AFSPRAAK? IK...
ACH, U MERKT HET WEL... ER WACHT EEN BIJZONDERE PATIËNT OP U...
HEEFT MENEER HET NIET KOUD?
NEIN! IK GA HIER NIET VANDAAN VOORDAT...
AH... DAAR ZIJN ZE! MAAR...
JEROEN! ZE ZIJN TERUG! IK GELOOF DAT ER WAT GEBEURD IS...
!!!
HERR GENERALLEUTNANT! IK BRENG DE MAN MEE... WE HEBBEN WAT KLEINE PROBLEEMPJES GEHAD, EN...
WAS? KLEINE PROBLEEMPJES? AL DAT MATERIAAL NAAR DE BLIKSEM TERWIJL JE ALLEEN MAAR EEN TANDARTS GAAT HALEN?
KIJK UIT... ZO PAKKEN ZE ONS NOG...
HUM... HUN MEERDERE SCHIJNT EEN BEROERTE GEHAD TE HEBBEN... DAT IS HET ENIGE WAAR ZE ZICH DRUK OM MAKEN... IK WIL WETEN WIE HIER VERBORGEN IS
WE ZULLEN ZIEN... OH!!!
14

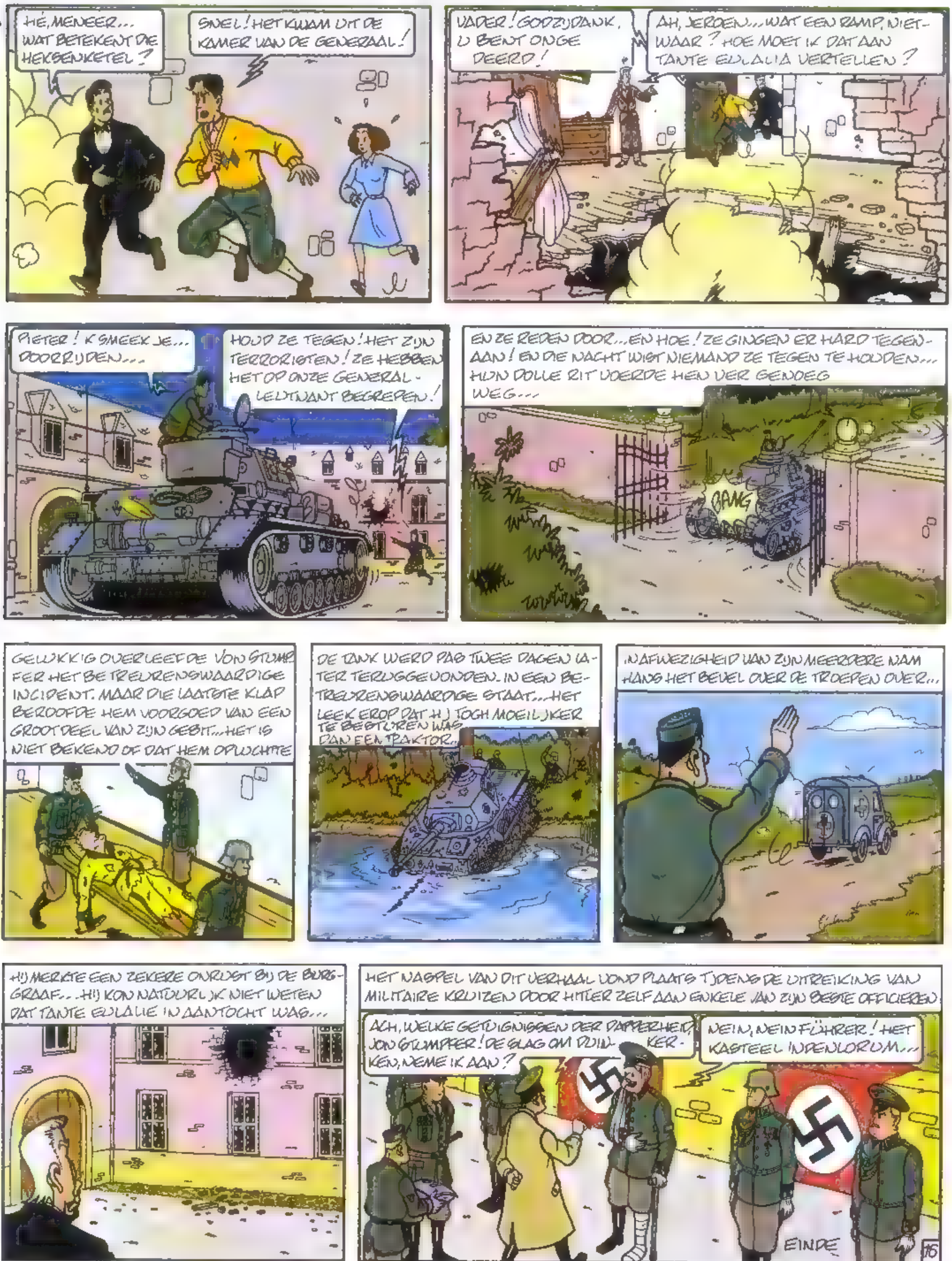
EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

HET BEZETTE KASTEEL

EXTRA LANG VERHAAL

SCENARIO: J. DUFAUX TEKENINGEN: ERWIN DREZE KLEUR: MONIQUE DREZE

De buitengewone opleving van de Australische film leverde ons alleen al in de persoon van zijn bekendste vertegenwoordiger, PETER WEIR, meesterwerken op als PICNIC AT HANGING ROCK en THE LAST WAVE. Dat was film met ideeën en stijl. Het lag ook voor de hand dat Hollywood zich al gauw interesseerde voor Peter Weir, die hier nu zijn eerste politiefilm made in USA maakte. WITNESS, een heel bijzondere misdaadfilm. Als je WITNESS gaat zien ben je getuige van het adembenemende gevecht dat Harrison Ford tegen zichzelf levert. Een rol die een heel andere akteur te zien geeft dan Indiana Jones!

Ken je de Amish? Dat is een geweldloze Wederdoperssecte die geïsoleerd ergens in de Staat Pennsylvanie leeft. Net als de Mormonen en de Quakers houden de Amish strikt vast aan de regels die hun godsdienst stelt. Ze leven van de opbrengst van het land (het zijn allemaal boeren), wonen in houten huizen en kennen geen radio, tv (en Dallas, de gelukzaligen!), telefoon, auto's. En al spreken ze wel Engels, onder elkaar geven ze de voorkeur aan Duits. Trouwens alle vreemdelingen — die streng verboden zijn op hun gebied — worden aangeduid met «English».

Bovendien gaan de Amish naar oude mode gekleed: lange japonnen en uilfelhoeden voor de vrouwen, zwart pak met hoed voor de mannen.

Goed. Op een dag gaat een jonge Amish-weduwe (Rachel) met haar zoontje van acht jaar (Samuel) op familiebezoek in een naburige staat. De reis komt plotseling tot een eind op het station van Philadelphia, waar de jongen ongewild getuige is van een moord op de toiletten...

John Book (Harrison Ford), de inspekteur die belast is met het onderzoek, komt erachter dat het slachtoffer niemand anders is dan een kollega die zich in de drugswereld heeft binnengedrongen. Dankzij de kostbare getuigenis van de jongen ontdekt Book tot zijn ontzetting dat de moordenaar ook een politieman is.

Midden in die korruptiezaak ontsnapt Book ternauwernood aan een aanslag. Gewond brengt hij Rachel en Samuel naar huis, maar uitgeput door zijn verwonding is hij niet meer in staat naar huis terug te keren.

Terwijl Book langzaam herstelt onstaat er een dubbel dilemma. Voor de Amish gemeenschap is hij een indringer. Maar omdat hij gewond is kunnen de Amish — uit naastenliefde — hem niet wegsturen. Anderzijds weet Book dat de jongen en zijn moeder in levensgevaar verkeren. De jongen is een gevaarlijke getuige die hoe dan ook uitgeschakeld moet worden. Er valt dus een even onvoorspelbare als gewelddadige aanslag van de kant van zijn tegenstanders te verwachten.

Langzaam maar zeker wordt de herstellende Book opgenomen in de gemeenschap. Zijn vuile kleren worden

WITNESS

WITNESS

vervangen door een Amish-pak. Hij helpt bij het werk op het land en, als oud timmerman krijgt hij weer smaak in dat vak, naarmate hij de Amish een handje helpt. Dan ontdekt Book dat hij verliefd is op Rachel. Door haar strenge opvoeding kan de jonge weduwe haar gevoelens echter niet laten blijken. Het probleem verdwijnt naar de achtergrond als de moordenaars het spoor

van Book en de jongen vinden en zich in de gemeenschap binnendringen. Alleen tegenover drie man zal Book het hardste gevecht van zijn leven moeten leveren.

VER VAN DE GEBAANDE PADEN...
De film van Peter Weir is ongetwijfeld de verrassendste politiefilm van de laatste jaren. Eigenlijk heeft de Australische filmer een film in een film gemaakt. Alleen het begin en het eind hebben de harde, gewelddadige sfeer van de echte politiefilm, terwijl het grootste deel van de film, dat in de Amish gemeenschap speelt, een langzamer, vredig ritme heeft. Het mooiste deel uit de film toont trouwens hoe de gemeenschap in één dag een schuur bouwt, een huwelijkscadeau van alle Amish aan een jonggehuwd stel, een scène die vooral zo schitterend is door de muziek van Maurice Jarre.

Dan wat opluitingen aan de spelers. Kelly McGillis, die al sterk opviel in « Reuben, Reuben », bevestigt hier haar groeiende talent. Harrison Ford is in de rol van de politieman timmerman een totaal andere dan in al zijn vorige rollen, vanaf Han Solo en de smeris uit Blade Runner tot zelfs Indiana Jones. In Witness toont Ford een weinig bekend aspekt van zijn talent dat veelzijdiger blijkt dan men zou vermoeden. Hij speelt ineens sereen en dramatischer en ontpopt zich als een krachtiger akteur dan tot nu toe werd aangenomen. Kortom, deze uitstekende film, afwisselend bekoorlijk en opwindend en zelfs angstaanjagend, is een buitengewone politiefilm, een waarlijk frisse geluid tussen al de gebruikelijke politiefilms die voornamelijk drijven op het geweld.

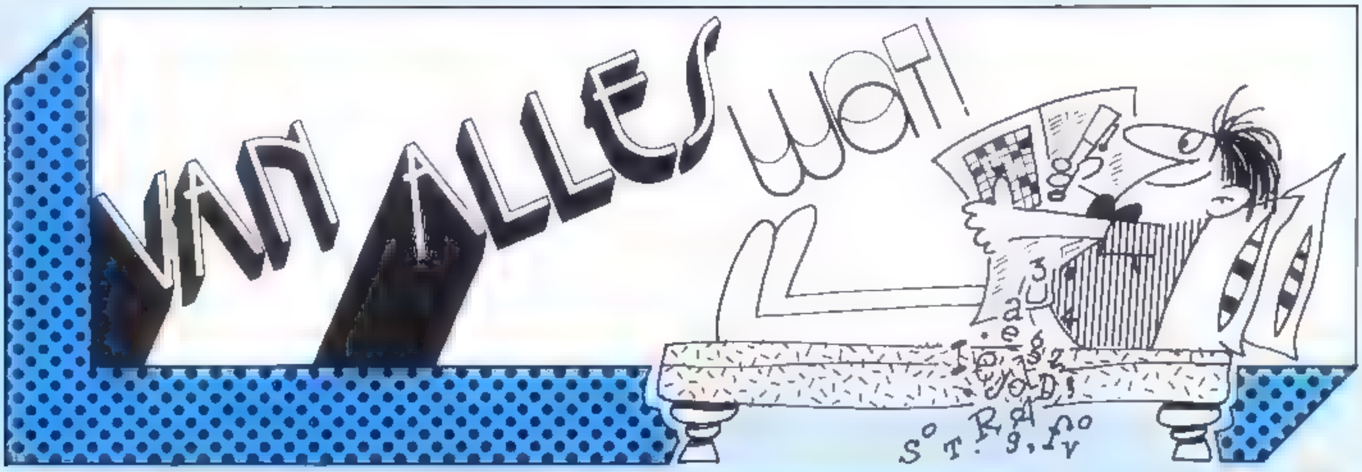
Danny de Getuige.

TECHNISCHE KAART

Uitgebracht door CIC
Regie : Peter Weir
Scenario : Earl W. Wallace & William Kelley
Muziek : Maurice Jarre
Spelers : Harrison Ford (John Book)
Kelly McGillis (Rachel)
Jozef Sommer (Schaeffer)
Lukas Haas (Samuel)

DUNE

Beste redaktie van de KUIFJE, ik wil u graag mijn mening over het blad vertellen.
Elke week lees ik de KUIFJE en het werkt zeer ontspannend. Natuurlijk vind ik niet elk stripverhaal wat er in staat even leuk, maar dat is een kwestie van smaak en mening natuurlijk. Ook vind ik het heel leuk dat er altijd wel eens een film wordt besproken in de KUIFJE. Ik ben namelijk een echte filmgek, vooral van de film 'Dune' waar ik een fan van ben.
De wedstrijden die er gehouden werden van de film 'Dune' vond ik leuk en spannend. Natuurlijk deed ik mee en ook al win ik niets, ik vond het al onwijs leuk om er aan mee te doen. Ook kon ik zo mijn kennis over de film 'Dune' testen.
Ik zou tegen u allen willen zeggen: Ga zo door met het blad KUIFJE!

Silvia Rietdijk
Monster

Doen we, Silvia!

ANTWERPS STRIPFESTIVAL

Onder het thema **Kuifje, de wereldberoemde reporter** gaat op **zaterdag 15 en zondag 16 juni** (van 10 tot 18 uur) in het **General Motors Auditorium**, Noorderlaan 75 te **Antwerpen** een **STRIPFESTIVAL** door.
Uiteraard zijn er striptekenaars van de partij. **Bob De Moor** signeert op zaterdag, vanaf 13 uur. Verder wordt de komst aangekondigd van **Willy Linthout, Yves Chaland, Don Lawrence** e.a.
Beslist de moeite waard wordt de **veiling**. Iedereen kan stripmateriaal binnenbrengen dat op zaterdag en zondag geveild wordt om 13 uur (alleen «kompiete stukken» worden geveild, dus geen albums zonder cover en zo...), maar er worden ook een aantal unieke stukken geveild, zoals drie **gesigneerde zeefdrukken van Marten Toonder** en een **Rikki en Wiske!**
Verder is er een loterij waarin originele strips en zeefdrukken, postkaarten en litho's te winnen zijn. Op het festival kan je lid worden van de Belgische Stripclub, van het Nederlandse Stripschap en van KUIFJE en EPPO. Er staat ook een tekenfilm op het programma en, en nu citeren we even uit de persmededeling want zelf begrijpen we er niets van, «aan elke verzamelaar die zich aan de inkom meldt zullen GRATIS geschenken overhandigd worden, waaronder Suske en Wiske plaatjes en ook stripzaken die betrekking hebben op Kuifje». Einde citaat.

WIL JE DAT ALLES MEEMAKEN? DAN WEET JE NU WAAR JE NAARTOE MOET.
Voor bijkomende inlichtingen en voor het bespreken van een tafel e.d. schrijf je naar:
De Vrienden van de 9de Kunst
(STRIPFESTIVAL)
Wiekevorstsesteenweg 20
2421 MORKHOVEN

VRAGEN...

Als Spielberg een bioskoopfilm met KUIFJE gaat maken, waar handelt die dan over?
Willen jullie een bibliografie samenstellen van de verhalen van **Rik Ringers** die nog niet in albumvorm verschenen zijn (het aantal pagina's, de titels en de KUIFJES van verschijning)?

Waaruit bestaat het dagelijkse werk van de studio Hergé?
Voor hoeveel % is het (aller)laatste avontuur van **Kuifje** af?
Waarom verscheen het laatste verhaal van **Pokervrouw** in drie delen met verschillende titels?
En hoe heet het nu eigenlijk?
En waarom staat er steeds 'einde' onder?
Dit is nu het belachelijke van die (niet meer zo) nieuwe formule.

DE ZOON VAN DE INCA

Voor de omslag van het blad gebruiken jullie meestal uitvergrote tekeningen uit een stripverhaal, laat een tekenaar liever een mooie voorpagina tekenen.
Jullie platenbesprekingen zijn goed, maar waarom altijd van die onbekende rotzooi?
Tussen haakjes; ik heb ook wel oor naar (hit) singelbesprekingen.
Al met al is KUIFJE wél heerlijk dik geworden.
En ik wil ook wel een poster van Kuifje zelf.

Dirkjan de Boer
H. H. Waard

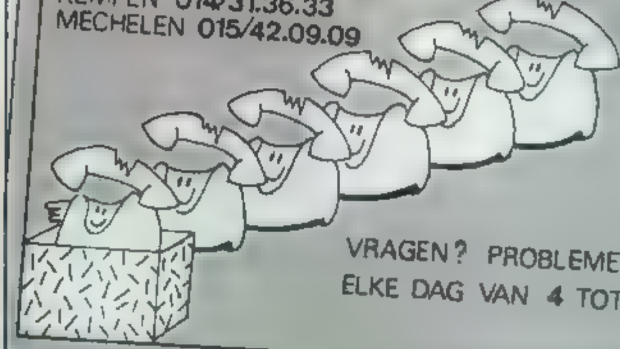
Ook goeiemorgen, Dirkjan.
Dat weten wij niet.
Misschien in de toekomst. Het zou wel een heidens karwei worden.
Moet je aan de studio Hergé vragen.
Sommigen zeggen dat het vrijwel klaar is. Anderen zeggen dat er vrijwel niets van klaar is...
Omdat dat verhaal uit drie hoofdstukken bestaat.
De titel van het volledige verhaal is 'De vervloeking'.
Einde van het hoofdstuk. Einde dus.
Daar heb je niet helemaal ongelijk in, dat moeten we toegeven.
Tekenaars hebben niet altijd tijd en zin om exklusieve voorplaten te maken. Dan behelpen wij ons.

Rotzooi, rotzooi... Het is niet omdat je iets niet kent dat het rotzooi is. We hebben bewust gekozen voor de weg die de poprubriek ingeslagen is.
Misschien komt er ooit nog wel eens een poster van Kuifje, wie weet,

BESTE LEZERS, SCHRIJF ONS EEN BRIEFJE. DE ADRESSEN ZIJN NOG STEEDS DEZELFDEN:
POSTBUS 77
2040 AB ZANDVOORT
(Nederland)
of
P.-H. SPAAKLAAN 1-11
1070 BRUSSEL
(België)

TOT VOLGENDE WEEK!

DE ZOON VAN DE INCA

Sarah Spits

Persfotografe Sarah Spits is toevallig getuige van een vreemd incident in de Andes. Drie mannen vluchten haastig weg met het lijk van een kindje, een Inca-kind, dat honderden jaren geleden stierf... Het Zuidamerikaans land waar dit zich afspeelt komt in opstand tegen de heersende diktatuur van een generaal (goedkoop detail: die generaal kreeg de trekken van Jaruzelski mee...) en de Inca-mummie wordt een soort vrijheidssymbool van de guerilla...
De zeldzame grafische kwaliteit van dit verhaal wordt voor een stuk teniet gedaan door een scenario dat sterker gekund had en door de erg belegen «humor» («Even glimlachen, Generaal!»... «Hoezo? Ik glimlach toch?»). «De zoon van de Inca» verloopt hier en daar met horten en stoten. Op een gegeven ogenblik denk je zelfs dat je midden in de finale zit, en een paar pagina's verder trekt het verhaal zich toch weer op gang. Heel vreemd. Maar het geheel blijft zonder meer de moeite waard en het bevestigt slechts het onvoldoende erkende striptalent van Marc Wasterlain.

De zoon van de Inca
Sarah Spits
Marc Wasterlain
Uitg. Dupuis

STRIP TOP X

Plaats	Titel	Held	Auteur(s)	Uitgeverij	Vorige week
1.	Ninja	Rode Ridder	Studio Vandersteen	Standaard	(2)
2.	Alinoë	Thorgal	Rosinski/Van Hamme	Lombard	(1)
3.	De benedenwereld	John Difool	Moebius/Jodorowski	Oberon	(4)
4.	De kruistocht van de kunstenmakers	Kapitein Sabel	Gine	Lombard	(6)
5.	De dodende dubbelganger	Rik Ringers	Tibet/Duchâteau	Lombard	(3)
6.	Woeste Sierra	Durango	Swolfs	Archers	(5)
7	Blauwen en vrouwen	Blauwbloezen	Lambil/Cauvin	Dupuis	(9)
8.	De getatoeëerde mossel	Urbanus	Linthout	Loempia	(7)
9	Van niksdoen krijg je dorst	Canardo	Sokal	Casterman	(–
10.	Crux Universalis	–	Bilal	Arboris	(1
11.	De zoon van de Inca	Sarah Spits	Wasterlain	Dupuis	(
12.	Het dreigende dinges	Suske en Wiske	Studio Vandersteen	Standaard	(-

Deze rubriek komt tot stand dank zij de vriendelijke medewerking van gespecialiseerde boekhandels in Vlaanderen en Nederland.

IAN KALEDINE

SAMENVATTING: Kaledine achtervolgt de ontvoerder van de fee. Omdat de sporen het treinspoor lijken te volgen neemt Kaledine de trein.

SLA OM

IAN KALEDINE

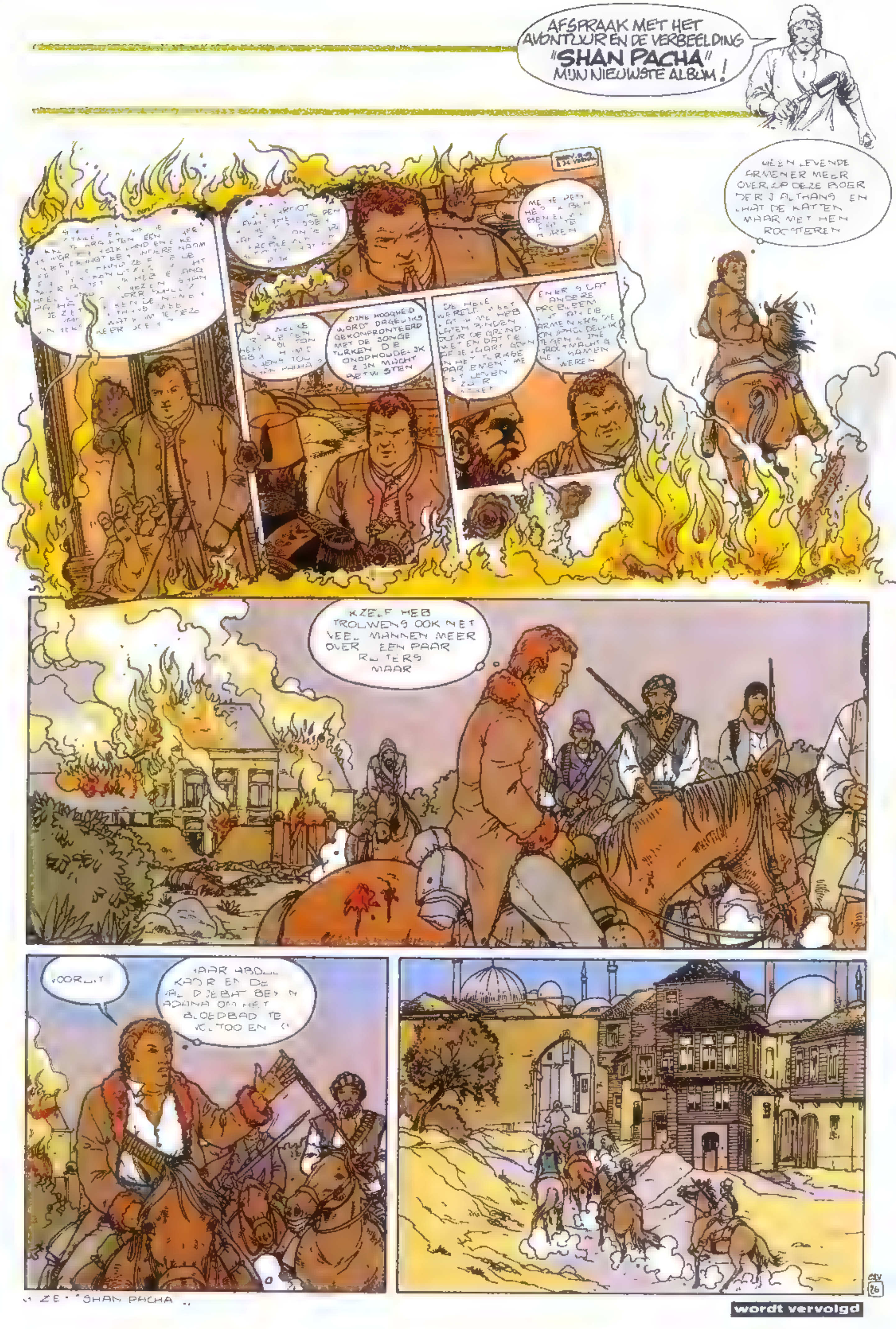
FERRY
J.-L VERNAL

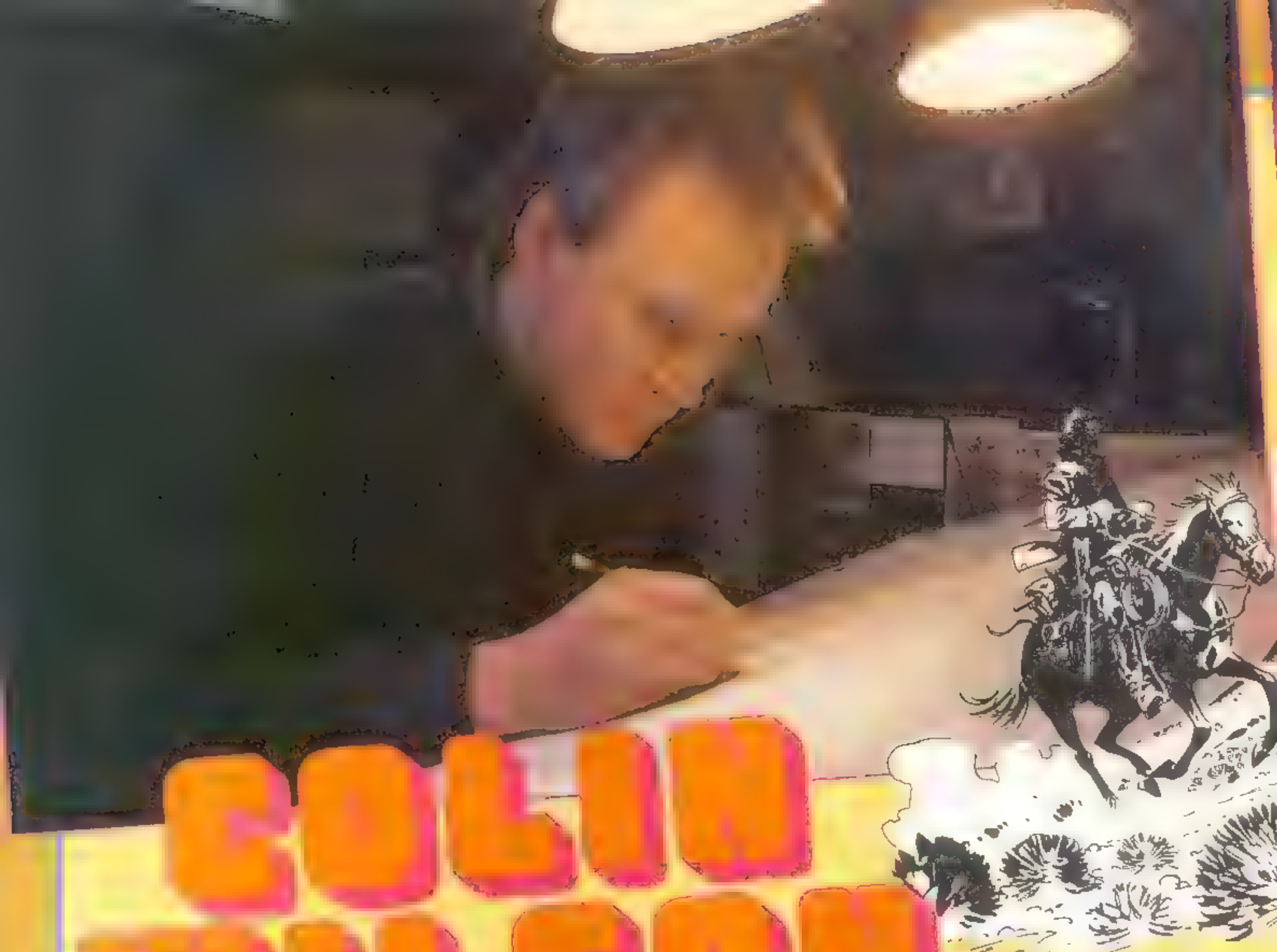

CLAP CLAP
CLAP CLAP CLAP CLAP CLAP
CLAP CLAP
NEE! STOP DAARMEE!
SSST!
HOU JE MOND!

1) ZE HET GEHEUGEN UIT DE DIEPTE VAN HET OOG EN SHAN PACHA

wordt vervolgd

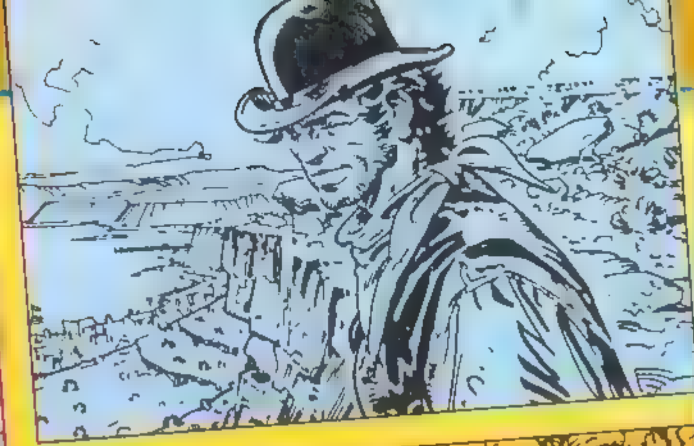
COLIN WILSON

DE TWEEDE JEUGD VAN BLUEBERRY

Nieuw-Zeeland, hoofdstad Wellington in de Stille Oceaan, op 2 000 km van Australië bevolkt met zo'n drie miljoen inwoners van voornamelijk Britse herkomst wordt gevormd door twee eilanden gescheiden door de Cook straat en zich van noord naar zuid uitstrekkend over meer dan 1 500 km. Hun breedte is zelden meer dan 200 km, en de kusten (4 800 km!) zijn bijna overal grillig. De beide eilanden zijn bergachtig en het zeer afwisselende landschap is van een grote schoonheid. Het noordelijke eiland is gedeeltelijk van vulkanische oorsprong. De eerste bewoners de Maori's noemden het «het rokende eiland». Het zuidelijke eiland wordt doorsneden door een hoge bergrug met steile hellingen, waarvanaf prachtige gletsjers neerdalen. Toen de Europeanen aankwamen was een groot deel van de vlakte bedekt met steppen. Elders groeiden uitgestrekte bossen bestaande uit grote coniferen en een dicht onderbos van lianen en varens. Dat is nu bijna geheel vervangen door graslanden. Door de oceaan-invloed wordt het kontrast in temperatuur tussen de seizoenen verzacht. Zowel winters als zomers zijn bijzonder zacht, ongeveer 20° het hele jaar door. Kortom een waar paradijs.

De Maori's die in de vorige eeuw werden gedecimeerd door oorlogen en ziekten tellen nog maar zo'n 200 000 personen. Sommigen bebouwen het land, anderen werken als arbeiders in de stad, waar ze volledig zijn geïntegreerd in de rest van de bevolking afstammelingen van eerste Engelse en Schotse emigranten. Colin Wilson, striptekenaar en schrijver is een van hen. Maar wat bezielde hem dan om op een dag zijn koffers te pakken en die droomeilanden te verlaten om zich te vestigen in het koude, regenachtige Europa? «Werklust!» zegt hij. «En de behoefte me uit te drukken. Bij ons is net als in Australië de mentaliteit heel erg Engels en behoudsgezind. Afgezien van een paar Amerikaanse tijdschriften lezen de mensen er weinig strips. Dat wordt daar beschouwd als een minderwaardige uitdrukkingsvorm, alleen bestemd voor kinderen. Bovendien jonge Nieuw Zeelanders en Australiërs lezen toch al erg weinig. Het uitstekende klimaat heeft daar ongetwijfeld ook mee te maken. Liever dan lezen gaan ze naar het strand of doen aan sport. Wat de volwassenen betreft, zaken en geld verdienen zijn hun voornaamste bezigheden. Zichzelf ontwikkelen houdt ze niet zo bezig. En vooral is de strip daar ongebruikelijk. Zomaar een stripalbum kopen, dat is iets wat ze niet begrijpen. Ze zijn praktisch ongevoelig voor de schoonheid van een tekenstijl. Zelf werd ik maar heel

toevallig doordat ik een Zwitsers tijdschrift over grafische kunst doorbladerde getroffen. Dat was in het begin van de jaren 70. Ik kreeg toen de kans om regelmatig vanuit Londen door vrienden stripalbums toegezonden te krijgen. Ik wilde dat zelf ook tot mijn vak maken en ging aan het werk. De enige manier om me te ontwikkelen en te slagen was op zoek te gaan naar echte beroepsmensen. Omdat Europa de enige plek is waar de strip op dit moment een opmerkelijke ontwikkeling doormaakt sprak het vanzelf dat ik naar Europa vertrok.»

Op weg gaan is betrekkelijk eenvoudig, maar opvallen in een wereld waar niemand op je zit te wachten, ligt minder voor de hand. Aangekomen in Londen met zijn tekeningen onder zijn arm, dooft het entoesiasme al gauw. Net als zijn landgenoten waarderen zijn Britse «neven» de strip al evenmin. Koppig besluit hij zich op het vasteland te vestigen. In Amsterdam bevalt het koude, vochtige klimaat de emigrant uit warme streken niet erg. «Bovendien» zegt hij «kon ik me door het lawaai van de stad slecht koncentreren.» Want ondertussen blijft Colin doortekenen. Hij werkt aan een science fiction-verhaal waarvan hij ook het scenario heeft geschreven: «Rael». Opnieuw gaat hij op reis en woont een tijdlang in de omgeving van Grenoble. De temperatuur is daar milder, het landschap van de Franse Alpen doet hem denken aan Nieuw-Zeeland en bovendien heerst er een rust die hem tot scheppen brengt. En vooral is in Grenoble uitgeverij Glenat gevestigd. Als hij er aanklopt met de originelen van de eerste avonturen van «Rael» is Jacques Glenat meteen getroffen door het veelbelovende vakmanschap van deze tekenaar van ver. Er wordt een kontrakt getekend en het eerste album verschijnt. Toch voelt Colin zich een beetje geïsoleerd. Hij spreekt al een Engels en dat bemoeilijkt de kontakten. Ook voelt hij zich te ver verwijderd van hoe het allemaal toegaat in de wereld van de strip. Hij gaat naar Parijs. Om bekendheid te krijgen en om er, wie weet, een kollega te ontmoeten.

De verschijning van «Rael» is niet onopgemerkt gebleven in Parijs. Sommigen beschouwen het album zelfs als een ware openbaring. En niet de geringsten: Jean-Michel Charlier, scenarist van «Blueberry» en andere populaire series behoort ertoe. De nieuwkomer interesseert hem bijzonder. Nu Giraud een deel van zijn aktiviteiten heeft afgestoten dreigt «De jeugd van Blueberry» onafgemaakt te blijven. Tenzij... maar natuurlijk! Colin Wilson is de man die voor de voortzetting zou kunnen zorgen.

Voortzetting of verandering?

«Ik moet zeggen dat ik geaarzeld heb toen Jean-Michel Charlier me voorstelde die strip voort te zetten» bekent Colin. «Het vooruitzicht joeg me nogal schrik aan. Een man als Giraud opvolgen is geen kleinigheid en het type van de held is zo uitgesproken dat ik vreesde eerder «namaak Girauds» te moeten gaan maken inplaats van echte «Wilsons». Het sprak vanzelf dat ik de figuur niet kon veranderen dat Blueberry het uiterlijk en karakter dat zijn schepper hem had gegeven moest behouden. Maar het leven in Europa, in Parijs vooral, is duur. Werk vinden was dus belangrijk. Charlier bood me een onverwachte kans. Hoewel dat enorme risiko's met zich meebrengt. Ik begon met wat proefschetsen. Charlier was erg tevreden en we spraken af dat we samen vijf albums zouden maken. Het moeilijkste was voor mij het doordringen in de geest die deze strip ademt. Maar de scenario's die Charlier me pagina voor pagina verschaft zijn bijzonder gedetailleerd. Bovendien werd onze verhouding tijdens de samenwerking steeds nauwer. Zowel persoonlijk als telefonisch hebben we voortdurend kontakt. Omdat ik zo slecht Frans spreek ben ik altijd bang dat ik hem afbreuk doe als ik het in het Engels vertaal. Ik kan nu in mijn tekenen zonder de held van karakter te veranderen mijn verbeelding steeds beter de vrije loop laten — wat de decors betreft en de omgeving. Maar ook wat betreft nieuwe personen die optreden. Er is nog geen album verschenen maar de eerste hoofdstukken zijn al gepubliceerd in het Nederlandse blad «Eppo». Ten eerste komt dat doordat Charlier met zijn talloze andere aktiviteiten nauwelijks tijd heeft om zich aan het schrijven van zijn scenario's te wijden. En bovendien werk ik door de hoge eisen die dit karwei me stelt langzamer dan gebruikelijk. Toch werk ik met veel plezier aan «De jeugd van Blueberry». De dwang die ik erbij onderga biedt me een buitengewone gelegenheid me tekentechnisch te ontwikkelen. Langzaam maar zeker kon ik mezelf ook uitdrukken en tenslotte ben ik erdoor uit de anonimiteit gekomen. Giraud die ik onlangs voor het eerst ontmoette zei dat hij volledig tevreden was over de manier waarop ik hem ben opgevolgd. Vandaar dat ik nu met dubbel entoesiasme verder werk!»

Colin Wilson staat nu te boek als een erkend talent, maar hij is nog niet uit de problemen. «Onda[n]ks het enorme plezier dat ik beleef aan het tekenen van Blueberry wil ik toch niet de gevangene van die held worden. Ik denk dat als mijn kontrakt verlopen is ik hem zal opgeven om me aan meer persoonlijke dingen te wijden. Ik heb nog drie scenario's van «Rael» in reserve die nog getekend moeten worden. Ik ben erg gehecht aan die strip. Ongetwijfeld omdat ik zelf de auteur ben heb ik erg veel van mezelf ingelegd. Het zou me erg spijten als ik die plannen niet zou kunnen uitvoeren. En bovendien moet ik vroeg of laat een keus maken omdat ik ze aan Glenat beloofd heb. Ik zou me ook graag in Brussel willen vestigen, omdat dat voor mij toch het belangrijkste stripcentrum blijft, waar ik uitstekende vrienden heb. Hermann in het bijzonder. We zijn het niet altijd eens over het vak, maar we waarderen elkaar. Helaas is de ekonomische situatie in België op dit moment weinig gunstig voor buitenlanders die zich er willen vestigen. Tot nu toe kan ik er alleen als toerist verblijven. Maar ik wanhoop er niet aan dat ik me er eens zal kunnen vestigen. In die tussentijd beperk ik me maar tot korte bezoeken.»

Jean-Louis LECHAT
Foto's: Jacques KIEVITS

Meneer Edouard

DIDGÉ

Ik brand als een toorts want ik heb de Piramidenkoorts

God moet natuurlijk zijn geta hebben, maar soms zijn mensen zo raar dat je er toch even stil van wordt. De Australische Marilyn Pye is op z'n zachtst gezegd een wonderlijke vrouw. In mei 1981 wandelde ze met haar vriend op een strand toen die plotseling zei: «Honderdentien kilometer van Cairns staat een gouden piramide.» Pye vroeg verbaasd wat hij daarmee bedoelde. Haar vriend trok verrast zijn wenkbrauwen op en antwoordde «Waarom heb ik dat gezegd? Ik interesseer mij niet eens in piramiden!»

Intuïtie

Marilyn Pye had het echter te pakken: voor haar was het een goddelijk inzicht maar voor ons eerder een klap van de molen. Ze verkocht haar twee huizen, haar aandelen in een restaurant en een heleboel kostbaarheden en ging vrolijk op jacht naar de gouden piramide.
Haar eerste reis leidde haar vreemd genoeg niet naar Cairns, maar naar een modderige heuvel in Avebury, Groot-Brittannië.
«Ik heb mijn intuïtie gevolgd en wist onmiddellijk dat onder deze heuvel een toren van Atlantische oorsprong verborgen ligt,» verklaarde ze «De toren is gebouwd door een beschaving die vierentwintigduizend jaar geleden vergaan is.»
Daarna leidde haar intuïtie haar terug naar Australië. En ziedaar! Een honderdtal kilometer oostelijk van Cairns heeft ze zeven heuvels gevonden die er vaag piramidevormig uitzien.
«Ook deze zijn door mensen uit Atlantis gemaakt,» orakelt ze. «De hoogste heuvel van allemaal verbergt de gouden piramide onder de aangeslibte grond.»

Niet opgegraven

Toch heeft Marilyn Pye haar piramiden nog niet laten opgraven. Ze beweert dat haar dit te veel zou kosten en wil meer bewijzen verzamelen.
«Ik wil ook ernstige archeologen interesseren voor mijn werk,» zegt ze vinnig. «Mijn vondsten gaan een openbaring voor hen zijn.»
Ondertussen blijken de ernstige archeologen dan toch wel heel afkerig tegenover deze openbaring te staan. Maar ja... je hebt de piramidenkoorts of je hebt ze niet. Vrouw! Waar zijn de twintigfrankstukken die we twee maanden gespaard hebben? Ik vertrek onmiddellijk naar Nederokkerzeel, want dáár...

Bob van Laerhoven

HALLO NIEUWKOMERS!

BAHADIR ISLER,

3de PRIJS «TOEPFFER/L'ILLUSTRE».

Sommigen van onze lezers betreuren het wel eens dat het weekblad Kuifje, het blad voor de super-jeugd van 7 tot 77 jaar, niet genoeg nieuw talent ontdekt. Laten we eerst zeggen dat dat een beetje overdreven is en dat wij aan kwaliteit de voorkeur geven boven kwantiteit. Er zijn inderdaad genoeg jonge, veelbelovende auteurs, die misschien eens tot de groten gaan behoren. Zeldzamer zijn echter degenen die al blijk geven van een zekere rijpheid en een totale beheersing van het vak. We zijn daar natuurlijk bijzonder alert op, en op wat er allemaal aan de hand is in het voortdurend bruisende en borrelende stripwereldje. En geloof ons: niets wat echt de moeite waard is om in ons blad te verschijnen ontsnapt ons. We komen heel wat jongeren tegen en vaak willen we ze graag een kans geven om wat bekendheid te krijgen en zichzelf te bevestigen. We zijn echter toch wat benauwd voor al te overhaaste acties. Sommigen moedigen we aan door te gaan. Anderen, bij wie we een echte persoonlijkheid en een originele stijl ontdekken, publiceren we maar al te graag.

De festivals, die tegenwoordig steeds vaker gehouden worden, en de stripwedstrijden die ook over de hele wereld georganiseerd worden betekenen voor ons onschatbare bronnen van vernieuwing. En we doen er soms ware ontdekkingen! Dat was vorig jaar in Aix-en-Provence het geval. En dit jaar weer, dankzij de «Toepfferprijs», ingesteld ter gelgenheid van het festival van Sierre-en-Valais (van 13 tot 16 juni) door het tijdschrift «L'Illustré» in Lausanne. Een deskundige jury deelde toen drie grote prijzen uit. En dat deden ze heel nauwgezet. Ze kwamen inderdaad terecht bij bijzonder zelfverzekerde auteurs die, hoezeer hun opvattingen ook verschillen, één ding gemeen hebben: talent. Ieder van hen leverde volgens zijn eigen inspiratie en op zijn eigen uitdrukkingswijze een klein meesterwerkje af... nee, dat is echt niet teveel gezegd! Oordeel zelf...

Aan de «laatste» van de winnaars, de nummer 3, wijden we allereerst een publicatie in ons blad. Hij heet Bahadir Isler en komt uit Bakirköys, een voorstad van Istanboel in Turkije. Al is er weinig Byzantijns aan, zijn tekenstijl heeft toch een bijzondere oosterse bekoring, en een dromerigheid die, in alle tedere argeloosheid, doet denken aan Duizend-en-een-nacht. Ach Sheherazade, wat zou je een uitstekend scenarioschrijfster geweest zijn! Maar dat is een ander verhaal... Voorlopig bieden we jullie hier een fabeltje zonder woorden. Hopelijk beleven jullie er evenveel genoegen aan als wij! Volgende week beginnen we aan een ander genre met «Dreaming Soap» (Droomzeep) van de tweede prijswinnaar, Simon Tschott uit Genève. En tenslotte, over twee weken, brengen we het merkwaardige «Mou Melon» dat de Belg Harry Hanneuse de eerste prijs in de Zwitserse «Toepffer-l'Illustré»-wedstrijd opleverde.

SLA OM

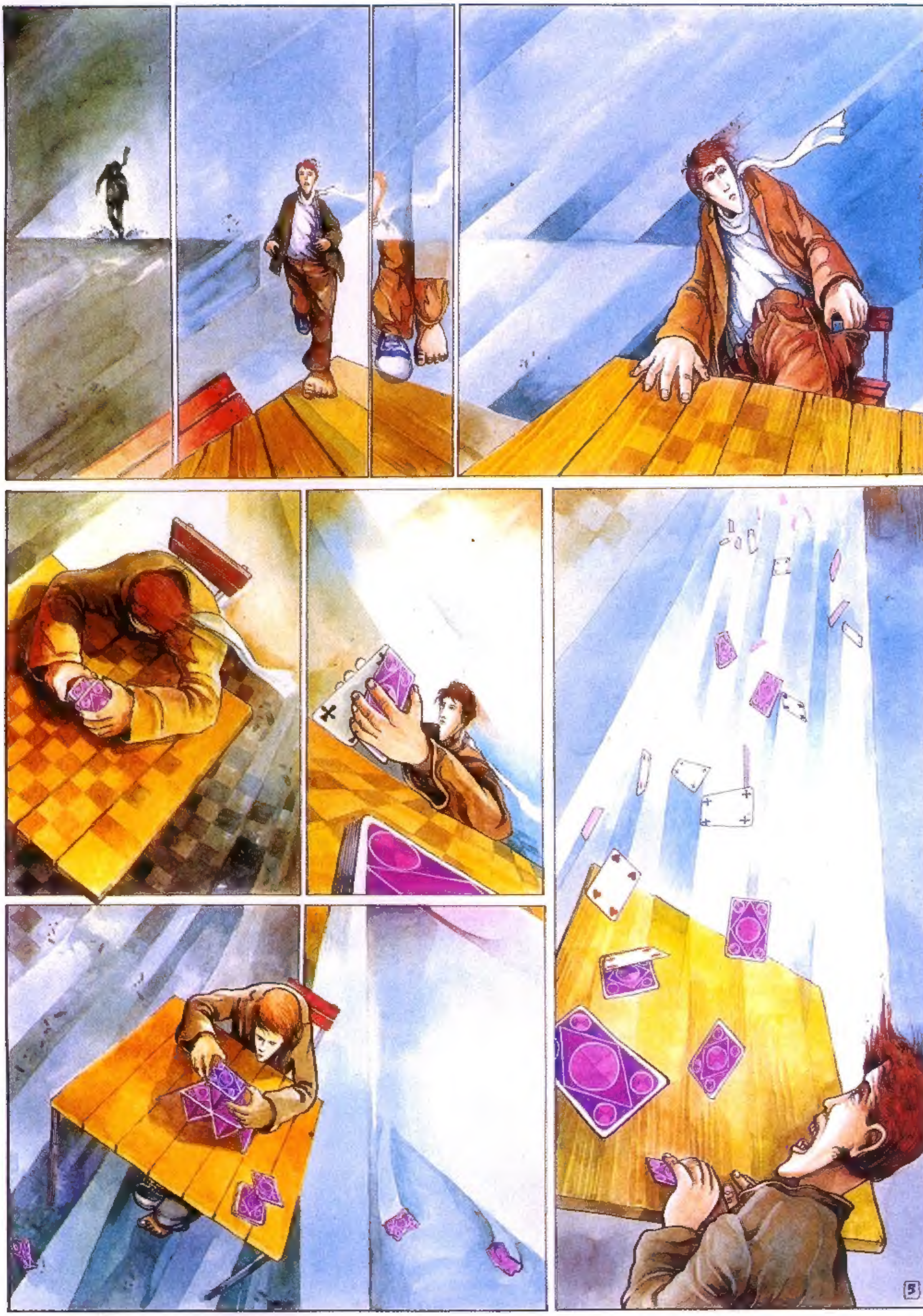
WINDERIG

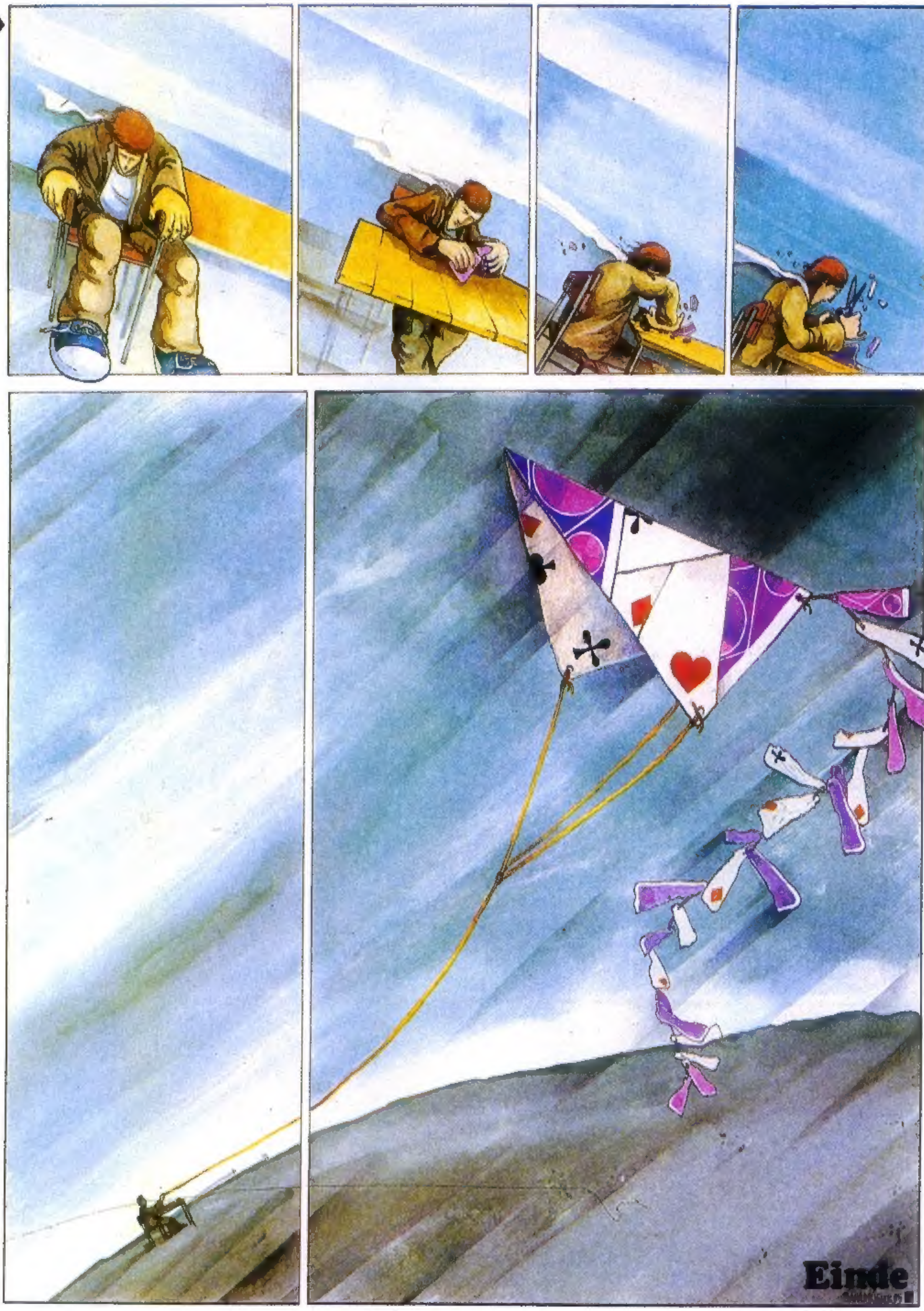
SLA OM

SLA OM

WINDERIG

KUIFJE MEDEWERKER WINT HAVANK-PRIJS 84

Op 14 mei 1985 werden in café De Balie in Amsterdam de Havank-Prijzen 1984 uitgereikt. Laureaat in de kategorie «Beste misdaadverhaal» werd Bob Van Laerhoven. Trouwe lezers van KUIFJE klinkt deze naam wellicht niet onbekend in de oren, want sinds kort levert Bob vrij regelmatig redaktionele bijdragen aan dit blad. Bovendien werkt hij momenteel samen met tekenaar Marvano aan een lange strip voor de Lombard Uitgaven...

De Havank-prijs is een wedstrijd die door de uitgeverij Bruna werd uitgeschreven naar aanleiding van het verschijnen van de vijftigste **Schaduw**-titel, «De Schaduw en het moordjaar». De Schaduw, bijnaam van politie-inspekteur Charles C. M. Carlier, is de hoofdfiguur uit de detectiveromans van de bekende Nederlandse schrijver **Havank**. Havank, pseudoniem voor Hans Frederik van der Kallen, leefde van 1909 tot 1964. Na zijn dood zette schrijver-journalist Pieter Terpstra de traditie van Havank voort. Havank zelf schreef een dertigtal Schaduw-romans die, omwille van de originele plots en de erg persoonlijke humor, zonder meer tot het beste kunnen gerekend worden van wat er in dit genre op de markt is.

Uitgeverij Bruna loofde één prijs uit voor de beste misdaadroman van 1984 en vijf gelijkwaardige eerste prijzen voor de vijf beste kortverhalen. Bob Van Laerhoven haalde de prijs met zijn verhaal «Poëtische wraak». Voor de strip met Marvano ging hij echter de Science Fiction-toer op. Dit lange verhaal van 58 platen zou tegen het einde van 1985 klaar moeten zijn.

De winnende verhalen van de Havank-prijs zijn opgenomen in **Crimeboek 3** van Bruna, dat eveneens op 14 mei aan de pers werd voorgesteld.

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN

P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, ls. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIE	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	645 BF	1.825 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.290 BF	3.440 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.580 BF	6.830 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77, 2040 AB Zandvoort
Telefoon 02507-19444

ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
Postbus 450, 5000 AL Tilburg
Telefoon: 013-426 872
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: **4 weken** van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven

ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

VOLGENDE WEEK

HANS

in

«DE MUTANTEN VAN XANAIA»

EXTRA LANG VERHAAL

+

«DREAMING SOAP»

een volledig verhaal van Simon Tschott,
2de prijs in de Toepffer-wedstrijd

DE WITTE RUITER

in

«De mysterieuze, heroïsche avonturen van de ruimte-agent»

EEN KNIPOOGJE
van ernst

